

1/10

leden - január
2010

ročník 80

Rozsévač Rozsievac

Časopis Bratrské jednoty baptistov
Časopis Bratskej jednoty baptistov

„Teraz teda zostáva viera,
nádej a láska, tieto tri,
ale najväčšia z nich je láska.“

Korintanom 13, 13



**80 rokov
rozsievania**

Téma čísla

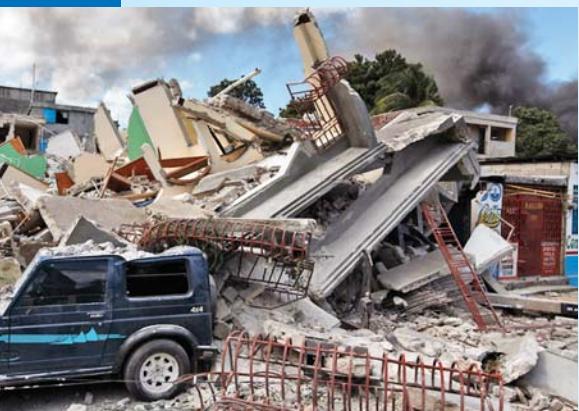
**Nádej
v dnešnej dobe**

Pomôžte HAITI

Organizácia Baptistická svetová pomoc (BWAid), prostredníctvom ktorej Baptistická svetová aliancia (BWA) pomáha postihnutým krajinám, okamžite reagovala na katastrofálne zemetrasenie v Haiti, ktoré 12. januára postihlo jej hlavné mesto Port-au-Prince.

Na pomoc postihnutým uvoľnila sumu 20 000 \$ a vyzvala baptistické zby po celom svete k spolupráci pri získavaní ďalšej potrebnej pomoci.

V dôsledku zemetrasenia zahynul miestny baptistický kazateľ Biene



Lamerquea a viacero členov miestnych zborov. Celkovo na Haiti pri katastrofe zahynulo vyše 150 000 ľudí, veľmi veľa je zranených a cca milión ľudí sa ocitlo v situácii bezdomovcov.

17. januára 2010 na miesto dorazil základný tím Rescue24, zložený z baptistov zo Severnej Karolíny v USA a z Madarska. Okamžite referovali



vali o hrozivej situácii, akú ešte nikdy nezažili.

V oblasti vládne chaos, chýba lekársky materiál, voda, potraviny.

Výzva tajomníka VV BJB v CZ

Milí bratři, milé sestry ve sborech BJB.

Zdravím Vás s přáním Kristova pokoje.

Obracím se na Vás s nálehvou výzvou k pomoci obyvatelům Haiti, kteří byli postiženi tragedií nebývalých rozměrů. Naši pomoc chceme poskytnout prostřednictvím Světového svazu baptistů (BWA), který ji spolu s pomocí dalších baptistických svazů z celého světa cíleně směruje k baptistickým svazům na Haiti.

Jsme přesvědčeni, že pomoc se dostane těm, kteří ji opravdu potřebují, a nebude ztracena v nepřehledné situaci, která na Haiti panuje.

Žádáme Vás tedy, abyste ve svých



a sestry, kteří jsou v krizové situaci, připojme se k pomoci.

Luděk Šíp, tajemník VV

Výzva tajomníka

BBJ na Slovensku

Bratia kazatelia a starší zborov, iste sledujete otriasné správy z Haiti, ktoré 12. januára zasiaholo zničujúce zemetrasenie. Svetová baptistická aliancia cez svojich zástupcov už je na Haiti a rozbieha pomoc. Na web



sborech vyhlásili tuto sbírku na pomoc obyvatelům Haiti. Sbírka bude trvat do 1. neděle v únoru, tedy do 7. 2. 2010. Protože si uvědomujeme, že naše pomoc by měla být co nejrychlejší, rozhodl výkonný výbor o zaslání okamžité pomoci ve výši 100 tisíc Kč z krizového fondu. Věříme, že tuto částku ve sbírce vybereme, a pokud bude výťěžek sbírky vyšší, pak dopošleme zbylou částku opět přes BWA.

Podrobnější informace o situaci na Haiti i o způsobu pomoci BWA naleznete na našem webu:

www.baptist.cz a webu BWA
www.bwanet.org.

Výťěžek sbírky posílejte na účet BJB (63112309/0800) pod variabilním symbolem 911857.

Děkujeme.

Modlíme se za Haiti, za naše bratry

stránke BJB aj my už teraz priebežne informujeme o pomoci baptistov Haiti. Chceme vás poprosiť, aby ste čím skôr zorganizovali v zboroch zbierky na pomoc Haiti. Zbierky poslite na číslo účtu: 1121498655/0200 Variabilný symbol: 777

Modlíme sa za túto ľažko skúšanú krajinu!!

Tomáš Valchář

Foto: archív svetových agentúr
a reportáž „Pracovníci BWAid na Haiti“

Obsah

Pomôžte HAITI	/2
Výzva tajomníka VV BJB v CZ	
Výzva tajomníka BJB na Slovensku	
Novoročné prianie (M. Mišinec)	
Vzor pre život (M. Bahna)	
Jak dali? (J. Titéra)	
20 let svobody (V. Pospišil)	
Pohled ľudskej a pohled víry (M. Kern)	
Odpustenie (T. Kríška)	
Každý kresťan zvstáva, každý človek	
slyší evangeliu - do roku 2020 (J. Titéra)	
Skúška ohňom (L. Englerová)	
Božie evanjelium 1 (sprac. P. Varga)	
Múže mi vás Búh pomoci? (J. Titéra)	
Biblia na kolesách 2010 (T. Valchář)	
Rozeznávanie, na čom záleží (I. Kernová)	
Srdiečko (Mgr. Dana Zubčáková)	
My sa stretnávame. Vy nie? Škoda! (VB)	
Svoboda (V. Pospišil)	
Stránky našich zborov (P. Varga)	
80 rokov rozsievania (S. Kráľ)	
Jubileá v jubilejnem roku (A. Vrana)	
Jak žijeme v Žatci (J. Pospišil)	
Vianočné večere pro seniory (E. Poloha)	
Vianočné stretnutie v klube 4U2 (I. Čonka)	
Soutěž o nejlepší cukroví (E. Poloha)	
Predvianočné stretnutie seniorov (J. Baláž)	
Spoločná radosť (Rodina)	
Oslavy 140. výročia založenia	
baptistického zboru vo Viedni (J. Szöllősi)	
Krátkie správy	
Pedagogická fakulta Univerzity Mateja Bela	
Banská Bystrica (Ped. fakulta UMB)	
Využívanie výročného zľavu (Redakcia)	
Česká spoločnosť protéplat Izraela (K. Orlík)	
Misijní odbor Kostnické jednoty - pozvanie	
Stát a církev po únoru 1948 (E. Pekná)	
Darujte 2 % „Rodine BJB“	
Venujte 2 % pre Chatu Račkova	
Druhý príchod Pána Ježiša Krista je blízko!	
Nový rok - básen (V. Pospišil)	

Časopis
Bratské jednoty
baptistov v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR



Séfredaktor Stanislav Králik.

Zástupca séfredaktora Vlastimil Pospišil.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešiarová,
M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová,
J. Titěra, P. Varga

Grafická konцепcia časopisu
a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,
M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzka desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok
13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR)
jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,
var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,
var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Tatra banka BIC (SWIFT) TATRSKBX v USD -
č.ú. 2860020000, IBAN SK05 1100 0000 0028 6002 0000
ostatné meny - č.ú. 2625730133
IBAN SK29 1100 0000 0026 2573 0133
Treba uviesť poznámku „ROZSIEVAC“

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu čísla 1/2010: 25. 1. 2009
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Novoročné prianie

Veríme, že láska môže človeka zmeniť. Vidíme to v nejednom filme či rozprávke, kde láska zmení zvieru na krásneho princa, alebo ľudí, ktorí sú „tvrdasi“ a uzavretí do seba, premení na ľudské bytosti schopné cítiť, smiat sa či plakať. Premieňajúca schopnosť lásky... Vyzerá to tak, akoby aj Boh sám veril v moc lásky. Áno, Boh verí, že láska je schopná zmeniť človeka. A preto túto lásku prejavil ľudstvu, keď mu poslal najvzácnejší dar, ktorý sme si cez tieto vianočné sviatky spoločne pripomínali.

„Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby každý, kto v neho verí, nezahynul, ale mal život večný.“ Ján 3, 16

Vo filme „Bruce všemohúci“ hra Jim Carey človeka, ktorému bola daná každá moc od Boha. Vďaka tomu môže robiť neuveriteľné veci a fantastické kúsky až do chvíle, keď ho opustí priateľka a on nedokáže urobiť nič pre to, aby sa vrátila a znova ho milovala. A tak ide za Bohom a hovorí: „Neviem spraviť nič pre to, aby ma milovala.“ Boh (ktorého hra Morgan Freeman) sa na neho smutne pozrie a povie: „Žiaľ, v tejto veci som aj ja bezmocný.“

Boh ani vo svojej celej moci nikdy na nás nevyvíja tlak, ktorý by nás donútil milovať ho... ale ani sa našej lásky nebude doprosovať. On svoju lásku k človeku dokázal tým, že dal to najvzácnejšie – svojho jednorodeného syna, ktorý vzal na seba podobu človeka a stal sa malým dieťaťom narodeným v maštali v Betleheme.

Ty na túto lásku vôbec nemusíš reagovať... môžeš voči nej zostať hluchý a slepý, môžeš ju ignorovať, vysmiať sa jej, môžeš ju pošliapať a znehodnotiť. A vieš čo? Boh tam bude aj ďalej stáť s otvorenou náručou... a bude čakať na teba, až kým sa nerozhodne na konci časov svoju náruč zavriete.

Ako veľmi ta Boh miluje? Istý spisovateľ to napísal takto: „Keby mal Boh chladničku – tvoja fotka by bola na nej. Keby mal peňaženku – tvoja fotka by bola v nej. Posielal by ti kvety každé ráno pred východom slnka a o čomkolvek by si chcel hovoriť, On by ťa počúval. Boh môže žiť, kde len chce, v celom Ním stvorenom vesmíre, ale On si za miesto svojho prebývania vybral tvoje srdce... musíš sa s tým zmieriť, piateľu... Boh je do teba zalúbený.“

Ak chceme nasýtiť ľudí láskou, tak potom nemôžeme o nej iba hovoriť, ale ju aj mať! Keby ľudia videli, že sme nepremožiteľní v láske, slepo by nás nasledovali. Božia láska totiž nie je závislá na okolnostiach či ľudoch, ktorí mi niečo spravili či nespravili. Ak takúto lásku vykopnete dvermi, vráti sa oknom! Pretože ju nie je možné odraťať!

Pred dvetisíc rokmi sa narodil Boží syn, ktorý bol ochotný za nás zomrieť a tak komunikoval svoje „Lúbim ťa!“. A táto láska k človeku by mala niečo robiť s naším srdcom...

Prajem všetkým nám, aby sme túto lásku nielen poznali, ale ju vo svojom srdci niesli a s ňou sa delili aj v tom novom roku 2010, aby ľudia mohli poznať, že sme Jeho (Kristovými) nasledovníkmi.

S prianím Božieho požehnania
Miroslav Mišinec
kazateľ zboru Bernolákovo



Vzor pre život Milan Bahna

Posledné mesiace minulého roka venovali stáť sice ľudí svoj volný čas sledovaniu televíznej súťaže Superstar. Áno, aj ja som si ju pozrel prvý a zrejme aj poslednýkrát. Pri sledovaní ma zaujala otázka, na ktorú mali súťažiaci odpovedať: Aký majú hudobný, prípadne životný idol. Táto otázka nezaznievala len v tejto súťaži. Môžu nám ju položiť kolegovia, kamaráti alebo susedia: „Kto je tvor idol?“ Inými slovami: „Koho uznávaš, kto ti je vzorom, koho obdivuješ?“ V konečnom význame aj: „Chcel by si byť ako ten či onen?“ Stretávame sa s tým všade navôkol.

Z reklamných tabúľ na nás hľadí „jedinečný umelec“, „uznávaná skupina“ alebo „úžasný herc“. Plagáty v detských izbách tiež prezradia do istej miery, koho uznávajú naše deti. Možno sa vám vynárajú dve otázky: je zlé mať idol? Čo je na tom, že uznávam nejakého herca, speváka, športovca či inú veľmi úspešnú osobu? Môžeme odpovedať, že nie je zlé mať nejaký idol či vzor. Ak má niekoľko pekných hlasov a spieva, alebo iný je nadaný hudobník, maliar alebo človek s iným umeleckým obdarovaním, môže aj mňa alebo teba inšpirovať, aby sme využili Stvoriteľom darované hrivny, zdokonalovali sa v nich a slúžili nimi.

V otázke idolu hrá dôležitú úlohu ešte aj iná vec – morálny profil.

Vrátim sa k súťaži Superstar a jej porote. Pre tých z vás, ktorí túto populárnu súťaž nepoznáte, uvediem, že v porote sú štúria profesionálne speváci, ktorí na základe svojich názorov posunú či neposunú súťažiaceho do ďalšieho kola. Vo finále už o postupe rozhodujú televízni diváci. Na adresu poroty zaznelo mnoho informácií. Len pre spresnenie, asi každý so súťažiacich vyslovil niektorému z porotcov obdiv a vymenoval vlastnosti, prečo daného človeka uznáva. Či už to bolo myšlené naozaj alebo iba kvôli postupu, nie je teraz podstatné. Ale je všeobecne známe, že traja z porotcov nemali problém používať nadávky, ktoré sa ešte pred pár mesiacmi nemohli v televíznom programe odvysielať ani v neskorých večerných hodinách. Traja z porotcov majú na konte množstvo milostných aférok či dokonca vzťahov na jednu noc. Dvaja z nich majú deti z nemanželských a prípadne už ani neexistujúcich vzťahov. Všetci štúria porotcovia dávali mladým dievčatám aj chlapcom tipy do života v zmysle: bez peňazí nič nejde, spev nie je všetko, treba robíť šou alebo inak zaujať. To je len malá časť z ich perlívych vyjadrení.

V niektorých častiach mali na javisku špeciálnych hostí, tiež podľa dnešnej doby úžasných umelcov. Jednému takmer ruky bozkávali... Ak si dobre pamätám, má cez sedemdesiat, malé diéta, za sebou niekoľko mileneckých vzťahov a z nich aj dospelé deti. Ďalší „vzácný host“ bol dosť dlhý čas závislý od drog a tiež má rozpadnuté manželstvo. Jeho piesne, ako napr. Cigaretka na dva tāhy, oslavu-



jú drogy a dnešný spôsob života.

Niekto povie: „OK, taký je šou biznis, ale taký šport – tam je to lepšie.“ Asi ho sklamem. Nedávno som čítal o momentálne najúspešnejšom golfovom hráčovi sveta. Donedávna bol uznávanou osobnosťou, až kým sa nezistilo, že už niekoľko rokov podvádzal manželku s tolkými ženami, že to nevedeli spočítať ani bulvárne časopisy. Ďalší vzor jazdcov F1 má povest neférového hráča, ktorý za cenu víťazstva vytlačil aj súperov z trate. Podobných príkladov zo sveta športu je, žiaľ, nekonečne veľa. Stačilo.

Chcem upozorniť, že asi len nepatrá čiastka ľudí vo svete má za idol osobu, ktorá si to naozaj zaslúži. Hovorím o Pánu Ježišovi! Prečo porovnávam ľudí a Boha? Pán Ježiš prišiel na túto zem ako človek. Chodil po krajinе, stretával sa s ľuďmi a rozprával sa s nimi. Nie, nenahral žiadny film, aby ho mohli obdivovať milióny ľudí, ani nebol úspešný spevák. Prečo by teda práve Pán Ježiš mal byť osobou, ktorá nám je vzorom?

Biblia nám opisuje dosť podrobne, ako Pán Ježiš žil, čo robil a ako sa správal. Nikdy nezrešil, celý život pomáhal ľuďom, hovoril im o svojom Otcovi, napomínal, šíril pokoj a neprechovával nenávist dokonca ani k ľuďom, ktorí ho pribili na kríž. Nikto na neho nemohol povedať ani jedno krvné slovo. Teraz sa opýtam inak: Viete mi ukázať jedného tzv. úspešného človeka, ktorý by dal život čo len za svoju rodinu, nieto za celý svet? Áno, viem, sú aj slušní herci, speváci – jednoducho príkladne žijúci ľudia, a zachraňovať svet nemusí predsa každý. Áno, nemusí. Ale mať idol podľa mňa znamená daného človeka uznávať a schvalovať to, čo robí a ako sa mu darí. Mať idol znamená túžiť podobať sa mu.

Kolkí z nás by chceli byť ako Pán Ježiš?

Mám na mysli jeho šírenie pokoja, dobra, jeho poslušnosť nebeskému Otcovi aj pozemským rodičom, nepodporovanie násilia a mnohé ďalšie vlastnosti, ktoré aj my ľudia vieme mať. Nemáme niekedy aj my kresťania trochu pomýlené hodnoty a ani si nevšimneme, že tolerujeme alebo schvalujeme hriešne vlastnosti v našich životech?

Prajem všetkým nám, aby sme v tomto novom roku neuznávali ľudské idoly, ktoré ešte nespoznali Božiu lásku vo vlastnom živote, ale aby sme mali jediný správny vzor každého kresťana. Ním má byť pre nás nás Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus.

„Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý napriek radosťi, ktorá Ho čakala, pretrpel kríž, pohrdol potupou a posadil sa po právici Božieho trónu“ (Hb 12, 2).



Jak dál? Jan Titěra

nejstarší, kteří pamatuji ještě období první republiky a druhé světové války? Kteří intenzivně prožívali rok 1938, 1948, 1968 i 1989 a přirozeně si kladou otázku – kdeže to dnes všichni stojíme? Jaký další vývoj lze očekávat?

Zpátky domů

Asi se nám všem vybavují jednotlivé listopadové dny i hodiny před dvaceti lety. Pokud jsme nebyli na náměstích či jiných místech všelidových shromáždění, neodtrhl jsme se od televizorů a prožívali všechno jeden s druhým. My křesťané jsme s nadějí přijímali Havlovo heslo o pravdě a lásce vítězící nad lží a nenávisti, asi jsme uronili i nejednu slzu ve chvíli, kdy se téměř milion lidí modlil na Letné pod vedením dnešního biskupa V. Malého Otče nás. Zdalo se, že nastává období návratu k hlubokým duchovním tradicím českého národa, kterými se vyznačoval v celé své pohnuté historii. Ožili jsme i v církvi. Stál před námi jednoznačný úkol – nasytit duchovně vyhladovělý český národ po 41 letech totality Božím slovem. Dařilo se to dosti sporadicicky. Některým více, některým méně. Přesto dnes se všichni církevní činitelé shodují

V listopadové dny si nejen Evropa, ale snad celý pokrovkový svět připomínal historický předěl v dějinách – pád berlínské zdi, pád komunistické totality. Stalo se tak před dvaceti lety.

Dá se mluvit o celé jedné generaci, která před dvaceti lety začala žít i u nás. Ve svobodném demokratickém státě. V nových podmínkách, v nových možnostech, v nových perspektivách. Na scéně se objevuje nová generace s nemalými ambicemi a neskrývanou touhou promluvit více a více do dění ve společnosti.

Ale co střední generace, co „starí“, kteří jsou už dnes na odpočinku, co ti

na tom, že prvních pět let po revoluci bylo mimořádné pozitivním obdobím pro službu církve, které však odeznělo tak rychle, jak i rychle přišlo. Konala se velká, téměř „masová“ shromázdění. Pro nás baptisty to byla nezapomenutelná návštěva astronauta J. Irwina, kdy se podařilo pozvat a přivést do pražské sportovní haly (dnes O2 arény) tisíce posluchačů, kteří slyšeli evangelium. A co bylo dál? Církev se pokoušela a stále pokouší účinně oslovit dnešní postmoderní demokratickou společnost. Úkol je to přetěžký. V době, kdy nastoupil pluralismus, relativismus, individualismus, materialismus, a na druhé straně pověrčivost, je to úkol nadlidský. Dnešní česká společnost církvi nepřeje. Hodně si za to může sama, bez ohledu na to, že takovýto vývoj se dal dobré předpokládat v nově se rodící demokratické společnosti.

Hodnocení

Bratr T. Dittrich, šéfredaktor Života víry, se v listopadovém čísle pokouší o hodnocení uplynulých dvaceti let „českého evangelikalismu“. Vážím si jeho odvahy. Na druhé straně jsem rád, že svá pozorování a závěry bere jen jako jeden úhel pohledu.

Baptisté na redakční anketu Života víry nereagovali – tak to konstatuje bratr T. Dittrich ve zmíněném listopadovém vydání ŽV. Důvod byl prostý. V té době neměl kdo reagovat. Probíhala volba nového Výkonného výboru. Ale jak jsme tedy na tom skutečně byli v uplynulých dvaceti letech? Asi jsme všichni očekávali mnohem více pozitivního, než se událo. Novou dobu, službu v nových podmírkách jsme nezvládli. Tím nechci nevděčně pominout to dobré, co se podařilo. Ať už přestěhování IBTS do Prahy, či založení Vyšší odborné školy sociální a teologické v Olomouci. Na naše poměry i nebyvalý růst diakonické – sociální práce. Růst počtu pracovníků církve. Rozšíření území, na kterém jsme začali misijně pracovat. Růst počtu samostatných sborů. Podpora zahraniční misie. Stavba nových modliteben. Je toho jistě víc, co by se dalo vzpomenout. Mnohé se však nezdářilo. Zdá se, že jednou z největších překážek byla roztríštenost (jinak řečeno ten již dříve vzpomenutý individualismus), se kterou zápasíme dodnes.

Jak dál

Kudy se vydáme dál po dvacetileté zkušenosti? Jaké máme dnes priority, jakou máme dnes perspektivu, kdo nás sjednotí v jejím naplňování? A tak se mi vrádá do srdce i myslí biblická otázka: „Když přijde znova Ježíš, zdali nalezneme víru na zemi?“ – Také u nás českých baptistů? Tu prostou víru, která je jedinou cestou vpřed. Tu víru, kterou kdysi prokázala žena z okolí Týru, setník v Kafarnaum, či žena hříšnice nebo apoštol Pavel na svých misijních cestách. Tu víru, která si razí cestu vpřed navzdory všem okolnostem. Tu víru, která formuje ty nejpozitivnější mezičlenské vztahy. Tu víru, jejímž vůdcem a dokonavatelem je sám Kristus. Tu víru, která očekává brzký příchod svého Pána, a proto tak plně pracuje – dokud je ještě den...

20 let svobody

Vlastimil Pospíšil

V roce 2010 vzpomínají Češi i Slováci na 20 let svobody.

Otevřely se hranice...

Že se jednou socialismus zhroutí, o tom jsem byl přesvědčen. Ale že se toho okamžiku dožiji, to jsem netušil, ba ani jsem tomu nevěřil. Otevřely se hranice a lidé z obou stran se hrnuli. Jedni ze západu na východ, druzí z východu na západ. Byla to krásná podíváná. Naše armáda vyklidila kasárny, které brzy nato obsadili vietnamští prodejci. Z Chebu se jezdilo auty nakupovat do Německa, z Německa plné autobusy i osobní auta zase jezdila do Chebu (ale jezdilo se i na kolech). Němci v té době nakupovali sýr – celé bochníky sýra! A nejen sýr, ale všechno, co bylo u nás levnější než v Německu.

Jakoby v nás z té minulosti cosi zůstalo.

Nastala náboženská svoboda. Naši hudebníci i zpěváci rozestavěli po chebském náměstí reproduktory, hrály se a zpívaly náboženské písni. Mnoho lidí bylo zvědavých, co nám to ti komunisti zakazovali. Tu dobu jsme ovšem nedovedli využít. Domnívali jsme se, že to tak bude stále. Navázali jsme čilé spojení s německými protestanty. Německá televize vysílala přenosy z církevních akcí, psalo se o nich i v novinách. Jen u nás se téměř mlčelo. To o něčem vypovídalo. Jakoby v nás z té minulosti cosi zůstalo. Cheb měl v té době však zvláštní postavení!

...matka nabízela dceru...

Ale dělo se i mnoho negativních věcí. Zajímal jsem se o to, co se děje na ulicích, v parcích, na náměstích. Postávaly tam dívky v hloučcích i osamělé, čekající na zákazníky. Sem tam se pohybovali mladí muži, sledovali situaci a zejména vybírali peníze. Klientela byla převážně z Německa! Auta se předbíhala a děvčata přímo „unášela“. Hodinové hotely tu byly téměř na každém rohu. I takový jev přišel s touto svobodou. Ne, neobviňuji tu novou svobodu. To, co se dělo, bylo v lidech. Svoboda jen poskytla příležitost, aby se lidé „projevili“, aby se ukázalo, co v nich je. Nemohl jsem věřit vlastním očím, když jsem spatřil matku, jak nabízela dceru, babičku, která nabízela zájemcem vnučku. Chvíli jsem stál a nechápal. Přede mnou jakoby vyvstala Sodoma a Gomora, jen v jiné podobě. Určitě z té invaze do Čech nejedna německá rodina ztroskotala!

„Budete svobodní, když vás Syn osvobodí.“

Řeč lidí i jejich myšlení dostávaly jiný obsah. Ty, které jsme měli za nepřátele, už nebyli nepřátelé. Změna byla vidět na každém kroku. Pozitivní i negativní.

Díky Pánu Bohu, že doba „Na věčné časy“ již prominula.

Dnes musím myslit na to, že svoboda neznamená, že si mohu dělat, co jen si umím. Kdo vidí svobodu v tom, že si může dělat, co chce, popřípadě i na úkor jiných lidí, ten svobodu špatně pochopil a špatně ji praktikuje!

Co je to svoboda?

„Budete svobodní, když vás Syn osvobodí.“ Bez této svobody není skutečné svobody. Lidé bez Krista jsou v době svobody otroky, jsou v zajetí, žijí v nesvobodě. Dělat si, co se mi zachce a zalíbí bez potrestání viny - to že je svoboda? I v době nesvobody, kdy lidé nemohli vycestovat, kam by chtěli, se našli lidé svobodní, protože byli osvobozeni Kristem. Byli vyvedeni ze zajetí hříchu. Člověk bez Krista, ač je před ním otevřený celý svět, je otrokem. Nemá svobodu. Ale ten, kdo má Krista, byť by byl zavřený v cele, je svobodný! Svoboda, kterou dává Pán Ježíš, je nenahraditelná a se žádnou svobodou se nedá porovnat. „Kdo je v Kristu, je nové stvoření“, nový člověk, zbavený pout otroctví hříchu.

V každé době jsem byl svobodný, ač vím, že jsem byl nejednou sledován a chvěl jsem se. Ale na svobodě, kterou mi Kristus dal, mi to nic neubralo. Byl jsem svoboden, protože mne osvobodil Kristus!



Pohled lidský a pohled víry

Izraelský národ, putující z Egypta, byl již před zaslíbenou zemí a dostal pokyn od Hospodina k jejímu obsazení (5 Moj 1, 21). Lid byl zvědav, jak to tam vypadá, a tak Mojžíš vyslal dvanáct mužů k prozkoumání země. Když se vrátili zpět, deset z nich bylo vylekáno a odrazovalo lid od postupu a jenom dva z nich viděli věci jinak. Všichni zvědové prošli stejnou zemí, viděli stejný obraz krajiny a lidu této země a přesto jejich hodnocení situace bylo tak rozdílné.

Deset vylekaných a demoralizujících národ, dva odhodlaní a povzbuzující ostatní. V čem byl rozdíl, proč Jozue a Káleb viděli věci jinak? Těch deset vidělo vše jen „po lidsku“, v rámci lidských možností. Ti dva se dívali pohledem víry, viděli nejen silné nepřátele, ale ještě silnějšího Hospodina. Žel, lidský pohled u národa převážil, lid se zařídil „po lidsku“ a následky byly katastrofální.

Jsme na začátku nového roku a také se snažíme zahľadnout dál, co nás čeká. I když nemůžeme vědět všechno, přece jen mnoho věcí můžeme předpokládat nebo odhadovat. Děláme to vlastně podobně jako při sestavování rozpočtu. Vycházíme z reality roku minulého a do toho zpracováváme předpokládané změny. A doufáme, že nám do toho nezasáhne nemoc, ztráta zaměstnání nebo nějaké jiné závažné problémy. Tak už máme přibližný obraz toho, co nás čeká v tomto roce v osobním životě, v rodině, v zaměstnání nebo ve škole, ve sboru, ve společnosti. Díváme se do budoucnosti s důvěrou nebo nás děsí anákovští obři a silně opevněná města? Pokud je náš pohled plný úzkosti, strachu, pak jsme na tom podobně, jako těch deset zvědů. Viděli jen problémy, ale neviděli Všemohoucího, který zaslíbil svoji pomoc. Počítali jen se svou silou, jen se svými schopnostmi.

Často myslím na výrok apoštola Pavla, který v ekumenickém překladu zní: „Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu“ (Řím 8, 8). To byla situace těch deseti zvědů. Viděli věci jen lidsky, kalkulovali jen s lidskými silami Izraele. Ale nám je nabídnuto mnohem více. Je to Boží vedení, Boží síla, jsou to nadpřirozené možnosti Božího dítěte, naplněného Duchem svatým. Nakolik jsme sáhlí

po této Boží nabídce? Jestli žijeme jen z vlastních sil, nebo třeba převážně z vlastních sil, pak nás čekají selhání, duchovní prohry a ve společném sborovém životě nedorozumění a napětí.

Přeji vám, bratři a sestry, ale také sám sobě, aby se při nás naplňovalo pokračování výroku apoštola Pavla: „Vy však nejste živí ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá“ (Řím 8, 9). Jestli to bude při nás pravda, pak můžeme jít s velkou nadějí vstří dnům tohoto nového roku.

Milan Kern
předseda VV BJB v ČR

či mu povie: Pod hned' a sadni si za stôl? Či mu skôr nepovie: Priprav mi večeru, opáš sa a posluhuj mi, kym sa nenajem a nenapijem, a potom jedz a pi aj ty? Či vari bude ďakovať tomu sluhovi, že urobil, čo mu rozkázal? [Nemyslím!] Tak aj vy, keď vykonáte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: Neužitoční služobníci sme! Čo sme boli povinní vykonáť, vykonali sme.“



Odpustenie

Disciplína, ako o tom hovorí istý autor, je akákolvek aktivity, ktorú môžem konáť svojou priamou vôľou a ktorá ma pripravuje na niečo, čo vlastnou vôľou nedokážem uskutočniť. Anonymní alkoholici priamou vôľou nedokážu abstinovať, ale majú niekoľko disciplín, ktoré dokážu urobiť vlastnou vôľou, ktoré ich podporujú v tom, aby abstinovali. Svätość iba vlastným pričinením nedosiahnem, ale sú niektoré skutočnosti, ktoré s Jeho pomocou môžem uskutočniť svojou priamou vôľou, čo ma pre dosiahnutie svätostí, ktorá je výhradne Jeho dielom, otvára a pripravuje. Dnes sa chcem venovať jednej z disciplín, ktorá podľa mňa klúčovým spôsobom ovplyvňuje proces posvätenia v našom živote. A to je otázka odpustenia.

Luk 17, 1 – 10

„Potom hovoril svojim učeníkom: Nie je možné, aby zvody na hriech neprišli, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú. Lepšie mu mlynský ka meň zavesiť na šiju a hodíť ho do mora, než aby zviedol na hriech jedného z týchto malíčkých. Dajte si pozor! Ak sa tvoj brat previní, po karhaj ho; a ak učiní pokánie, odpust' mu. A čoby sa sedem razy cez deň previnil proti tebe a sedem razy vrátil by sa k tebe a povedal by: Ka jám sa! – odpust' mu.

Tu apoštolovia povedali Pánovi: Prispôr nám viery! Odpovedal Pán: Ak máte vieru ako horčičné zrno a poviete tejto moruši: Vytrhni sa s koreňom a presaď sa do mora! – poslúchne vás.

Ked' niekto z vás má sluhu, ktorý orie alebo pasie, a vráti sa z pola,

Všimnite si však, ako učeníci reagujú na požiadavku Pána Ježíša. Žiadajú ho, aby niečo urobil, totiž, pridal im viery. Potom čo im vysvetlí, načo sa viera používa, im jedným dychom povie, že sluha po uskutočnení práce na poli nemá nárok žiadať Pána, aby mu pripravil večeru. Naopak, úlohou sluhu je obsluhovať Pána. Nežiadajte vieru. Viera sa používa na iné účely, napríklad ak chcete presadiť morušu. Ale ak sa rozprávame o odpustení – to je iná oblasť, a v tej konajte, čo máte, a aj potom povedzte: sme neužitoční sluhovia.

Odpustenie je najzásadnejšia a najjednoduchšia disciplína, ktorú nám Pán Ježíš prikazuje, a pritom je úplne klúčová. Za množstvom rozličných neprehľadných situácií nakoniec nájdeme neochotu prosiť o odpustenie a neochotu odpustiť. Ak sa chceme niekam posunúť

s Pánom, nedúfajme, že sa to dá s nevyčistenými vzťahmi. To je ilúzia! Na disciplíne je ešte zaujímavé, že to musí byť opakujúci sa úkon. Znova a znova a znova. Za jeden deň sedem ráz.

Táto požiadavka Pána Ježiša mi pripomína Božiu požiadavku na Jozuu pred hradbami Jericha. Izrael v boji o Jericho dostał úlohu, ktorá zdanliovo nesúvisela s dobytím mesta. Vedľa kto na svete by spojil obchádzanie mesta s víťazstvom nad ním. Boh však dal Izraelu úlohu, ktorá bola uskutočnitelná. Keď bol Izrael poslušný, Boh urobil to, čo Izrael nedokázal. Kto by spájal duchovné výšiny s jednoduchým odpustením? Ale je to tak a funguje to. A dokonca ten siedmy deň to Izraeliti pri Jerichu mali urobiť s demokrát.

Ak stojíš v zápase so svojím telom, svetom a satanom, možno dúfaš, že veľké zmeny sa udejú ako dôsledok veľkých vecí, ktoré prežiješ. Som hlboko presvedčený, že to sú svetlé výnimky. Boh väčšinou koná veľké veci v našom živote na pozadí opakovania malých vecí, v ktorých si mu poslušný. Prosím, ak ti dnes satan hovorí: „Už sa nedá znova prosiť o odpustenie, už sa nedá znova odpustiť, je to príliš zrajujúce, je to príliš ťažké“ – je to klamstvo. Slnko má zapadať zásadne nad našimi zmierenými vzťahmi. Áno, nie je ľahké po celodennej práci na poli ešte pripraviť večeru a obsluhovať, ale nielenže je to možné, je to očakávané. A keď to spravíš, povedz – neurobil som nič výnimočné, len to, čo sa odo mňa očakávalo. Ak to budeš robiť pravidelne ešte v ten istý deň, po čase zistíš, že to, čo sa ti zdalo ťažké, sa stalo rutinnou, ľahkou záležitosťou, lebo Jeho jarmo je užitočné a bremeno ľahké. Viete, prečo sa to od nás očakáva? Lebo aj nám bolo a je neustále odpúštané. Pri modlitbe *Otče náš* sa nielenže modlíme za silu odpustiť, ale modlíme sa, aby Božie odpustenie vyzeralo presne tak ako to naše. Hovoríš, že pre teba je ťažké odpustiť a pre Boha nie? Ale napriek tomu bol iniciatívny v odpustení. Očakávaš, že na Tvoju prosbu o odpustenie Boh odpovie takto: „Vieš, je to ťažké, budem sa pokúšať s tým bojovať a možno raz sa cez to prenesiem?“ Ale On by to na rozdiel od Teba mal právo povedať a urobiť. A aj ak my neberieme Božie slovo vážne, On ho berie absolútne vážne.

Tomáš Kriška
predseda Rady BJB na Slovensku

Každý křeštan zvěstuje, každý člověk slyší evangelium – do roku 2020

Jan Titěra

Tak nám začala druhá dekáda 21. století, chcete-li tretího tisíciletí. Analýzy uplynulých dvaceti let po sametové revoluci odeznely. Ted by se mělo ukázat, jestli jsme se z nich poučili. I v oblasti misie.

Když jsem směl vánocce a vstup do nového roku 2010 opět trávit v USA, nemohl jsem než s nemalým zájmem sledovat právě tuto oblast života americké církve, tedy amerických baptistů. Jistě, není sbor jako sbor. Tam to platí obzvláště. A přece lze docela dobře vystopovat více jednotících prvků. Jedním z nich je i výše uvedené heslo – vize či výzva – která jde napříč Spojenými státy. Na základě posledních zkušeností a mnoha rozhovorů jsem odlétal z domova s tím, že budu moci s čistým svědomím našim bratřím a sestrám za „velkou louži“ vydat svědecí o novém období v životě české církve, které mnozí společně označují jako „znovu otevřené dveře“ či „nová příležitost“ k intenzivnímu přinášení evangelia zklamanému a zdecimovanému českému národu. Tak to zaznávalo i při jubilejných shromážděních společenství Křesťanských sborů ke 100. výročí počátku bratrského hnutí na našem území, která se konala v Ostravě v listopadu minulého roku. Nejen tam.

To, s čím jsem odlétal, i to, s čím jsem se v USA brzy setkal, se úžasně potkalo. I na velikou vzdálenost si tedy smíre s našimi, třeba i hodně vzdálenými duchovními sourozenci podat ruce. Pán Bůh nás všechny vede stejným směrem – k nové, intenzivní vlně zvěstování evangelia v moci Boží, o které mluví apoštol Pavel, když vyznává: „Nestydím se za evangelium Kristovo, je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří...“ *Rímanům 1,16*. Jak jsem v USA zjistil, není snad misijní organizace, která by se intenzivně nezabývala otázkami nových přístupů, nové koncepce misie v nových podmínkách, do kterých je třeba více než kdy jindy přinést „tu starou víru“, která všem věřícím postačí k záchrane, ke spasení“.

Díky Bohu za to, že i u nás jednak probíhá, jednak se připravuje tolik misijních, evangelizačních událostí. Například ProChrist 2012, Festival naděje Asociace B. Grahama (asi podzim 2012), Pozvání českého národa na večeři v rámci kurzů Alfa v roce 2013. Vedle těchto „vrcholných“ akcí však již dnes probíhá řada dalších událostí – nyní například Noci otevřených kostelů. Scházejí se ke společným rozhovorům misijní organizace a společnosti, které u nás pracují. Mnohé se dostávají i v tomto ohledu do sdělovacích prostředků. Ve velké míře zejména na Internet. Nelze si nevšimnout ani toho, že mnozí významní lidé či „celebrity“ vyzývají v poslední době českou církev k mnohem větší angažovanosti ve společnosti. Všechny tyto impulsy nelze nebrat vážně. Jsou velikou výzvou. Ta však začíná a končí u každého jednotlivého křesťana. U jeho osobní angažovanosti pro evangelium. Proto ten nadpis. Pevně věřím, že se nejdá jen o proklamací, která končí na papíře. Ale o výzvu k něčemu zcela konkrétnímu, třebaže i „novému“. Abychom si nemuseli za pět či deset let znova stýskat, že jsme dobré nevyužili čas „otevřených dveří“ ke zvěstování radostné zprávy evangelia českému národu.

Skúška ohňom

Nik nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus. Ale ak na tomto základe stavia niekto zlato, striebro, drahokamy, drevo, seno, slamu, dielo každého vyde najavo... sám oheň preskúša dielo každého...

1K 3,11 – 15

Máme pred sebou ďalší rok života. Nikto z nás nevie, aký bude. Postavíme sa už tento rok pred nášho Pána alebo nás ešte ponechá na tejto zemi? Bude radostný alebo plný trápenia? Nech nás čaká v nasledujúcom roku čokolvek, jedno vieme určite – tým pevným a istým základom nášho života je Pán Ježiš Kristus.

A v roku, ktorý je pred nami, budeme mať 365-krát možnosť vybrať si materiál na stavbu nášho života. Budú nosné múry z dreva, z utlačenej slamy alebo sena? Týchto materiálov je okolo nás všade dosť, sú naozaj ľahko dostupné. Stačí len stisnúť tlačidlo dialkového ovládača, otvoriť poštovú schránku alebo si vyjsť do mesta. Ani si nevieme z tolkej ponuky vybrať.

Drevo a slama nie sú na stavbu ani také zlé – kym sa k nim neprihlíži oheň.

Kdesi dalej, už nie tak na očiach, máme aj inú ponuku. Materiál je podstatne drahší a treba ho namáhavo hľadať. Zlato, striebro a drahokamy Božieho slova, modlitby a služba nás stojia čas a zapretie samého seba. Stavba z nich však vydrží búrku aj oheň. Je radostou pre nás, že nám Pán Boh dal Ducha Svätého, ktorý premieňa našu myseľ a čistí nás duchovný zrak. Tako vystrojené jasne vidíme rozdiel medzi jednotlivými materiálmi a logicky siahame po tých vzácných a trvalých – najmä keď sú už vopred zaplatené.

Prajem sebe aj vám, milé sestry, dobrý duchovný zrak a rozlišovaciu schopnosť po celý budúci rok. Aby naša stavba vydržala aj v najväčšom ohni Božieho súdu. Aby sa nám napokon dostalo odmeny, a nie odsúdenia.

Prajem vám prítomnosť Ducha Svätého a Jeho vedenie v každom dni nastávajúceho roku 2010.

Za Odbor sestier BJB
Ludmila Englerová



Božie evanjelium

„(Boh, nás Spasiteľ) chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy.“

(1 Tim 2, 4)

Bozou túžbou je tvoje spasenie a tvoje poznanie pravdy. Ľovek vo svojej prirodzenosti neuvažuje o tejto Božej túžbe, pretože svojím životom naplňa predovšetkým svoje túžby a svoje potreby. Každý ľudský tvor potrebuje Božie evanjelium. A čo toto evanjelium vlastne ponúka? Slovom evanjelium znamená „dobrá správa“. Táto dobrá správa je neoddeliteľná od nášho spasenia a od pravdy, a je to Bohom zvolený prostriedok na tvoju záchranu. O akú záchranu tu ale ide?

Záchrana spočíva predovšetkým v tom, že Boh sám podniká cestu k tebe, aby si obstál pred Jeho spravodlivostou. Každý z nás má v sebe Bohom danú túžbu po spravodlivosti, o čom svedčí naše svedomie, keď sa obhajujeme, ospravedlňujeme alebo dožadujeme lepšieho zaobchádzania. Spravodlivosť je Bohom daná túžba, pretože pochádza z Noho. Sám Boh má však absolutný zákon, pred ktorým je každý ľovek priestupník. Teda ľovek ako tvor nesplňa zákon daný Stvoriteľom. Možno si prežiť život hľadaním spôsobu ako svedomie umlčať ignorovaním alebo spoliehaním sa na konanie dobra či vkladánim svojej nádeje do nábožných vecí. Ale stačílo by, keby niekto zaznamenal tvoje myšlienky za posledné dve hodiny a premietol ich. Bol by si prvým divákom, ktorý by odtiaľ utiekol.

Na svet však prišiel Spasiteľ Ježiš Kristus, ktorý žil dokonalým životom pred Bohom. Na jednej strane naplnil všetky požiadavky zákona a ukázal sa ako spravodlivý. Na druhej strane sa podriadiol požiadavke, ktorú zákon ukladá priestupníkom, a tou je smrť. Kristova smrť na kríži bola zástupná. Božou túžbou je tvoje spasenie. Ponúka ti dobrú správu o tom, že sám urobil všetko, aby si pred Ním obstál. Zástupná smrť na kríži znamená, že Ježiš Kristus bol ukrižovaný namiesto teba a mňa. Boh je ten, ktorý má túž-

bu a koná, aby bola naplnená. Prorok Zachariáš hovorí o troch veľkých veciach: „Hospodin rozťiahol nebesia, založil zem a utvoril ducha človeka“ (Zach 12, 1). Aj tátó túžba, rovnako ako túžba po spravodlivosti, je v nás a pochádza od Boha. Vložil ju do našej najhlbšej podstaty, do nášho ducha. Tak ako sú tu nebesia, aby mohol byť život na zemi, je tu zem, aby človek žil pre Boha. To je možné jedine duchom, ktorým prijíname nový život skrze evanjelium. Poznávaním pravdy poznávame samotného Boha. Ježiš Kristus povedal „Ja som cesta, pravda i život“ (Ján 14, 6). Boh určil takýto spôsob, ktorým máme k Nemu prichádzať. Neočakáva, že sa polepší a budeť spravodlivejší. Ponúka ti spravodlivosť svojho vlastného dokonalého Syna. Neskrýva sa, aby si najprv preskúmal všetky cesty a pravdy, ktoré tento svet ponúka. Sám ti zjavuje a dáva Syna ako cestu a pravdu. Netuží, aby si žil životom prázdnym a klamlivým, ale chce ťa naplniť vlastným božským životom v duchu.

Záchrana, ktorú tak veľmi potrebujeme, nie je len v spravodlivosti. Je tu ešte Boží nepriateľ a ním je trojica: Satan, svet a hriech. Satan ako padlý aniel a vládca tohto sveta sústredí všetky svoje sily proti Božiemu plánu a sám ako odsúdený vede ľudstvo do odsúdenia. Jeho prostredím je svet – náš ľudský systém so svojimi hodnotami, postavenými tak, aby sme Boha zo svojho života vytlačili a nahradili ho inými vecami. Jeho prostredkom je hriech – a to je každé porušovanie Božích noriem, každé prestúpenie Božieho zákona. Satan pôsobí, aby bolo všetko hriešne príťažlivé, a odvracia našu pozornosť od Božích vecí. Pôsobí, aby nám svet tlieskal, keď robíme veci, ktoré Boh nenávidí. Ježiš Kristus však Satana porazil. Počas svojho pôsobenia na zemi odolal každému Satanovmu pokúšaniu, zmaril každý jeho skutok a Kristov Boží život zvíťazil aj nad mocou smrti – Satan Ho nemohol zadržať. Haleluja! Boh nám dáva víťazu, ktorý je mocnejší než nepriateľ. Bez Krista sme však stále pod mocou Satana, sveta a hriechu. Bez Božieho života ostávame v smrti a proti tejto duchovnej opozícii nemáme žiadnu zbraň.

Tretou oblastou, v ktorej človek potrebuje záchranu, je záchrana od vlastného „ja“. Preto ťa vyzývam k obráteniu. Obrátiť sa znamená odvrátiť sa od svojho egocentrického života a pozvať Boha, aby sa stal tvojím centrom, stredom tvojej osoby. Prečo je to potrebné? Pretože nespasený človek nedokáže poslúchať Boha, ani sa v jeho živote nemôže naplniť Boží plán. Ako človek bez Krista miluješ veci, ktoré bránia tvojmu poznaniu Boha. Môžu to byť aj zdanivo dobré a príjemné veci. Boh ťa však chce zachrániť, preto je potrebné obrátenie.

Bože, dákujem Ti, že túžiš, aby som bol aj ja spasený a prišiel k poznaniu pravdy. Dákujem Ti, že mi dávaš svojo-

Syna Ježiša Krista, ktorý vzal na seba moje hriechy. Vyznávam, že som prieskupník a potrebujem Tvoju záchrannu. Dákujem, že Tvoj Syn ma oslobozduje od Satana, od hriechu a od sveta. Odvraciam sa od seba a od mojich hriechov k Tebe, živý Bože. Nech sa deje Tvoja vôle a naplní sa Tvoj zámer v mojom živote! Pán Ježiš, príď, ožív a napln môjho ducha!

Amen!

Spracoval
Peter Varga

Môže mi váš Bůh pomoci?

Jan Titěra

Při nedávném setkání s bratrem Viktorem Hammem, zástupcem Asociace B. Grahama pro Evropu, jsem směl spolu s několika ostatními slyšet o velikém posunu dnešního postmoderního, převážně ateisticky a skepticky zaměřeného Evropana v jeho přístupu k Bohu. Už se tolik neptá po jeho existenci, ale klade otázku uvedenou v záhlaví: „Môže mi váš Bůh pomoci? Jak mi může pomoci?“

Přirozeně je to otázka všech těch, kteří jsou v nějaké životní nouzi a hledají pomoc. Neúprosnou realitou je to, že takových lidí denně přibývá. A asi nejen u nás, v Evropě, ale i po celém světě. Ta nouze člověka nespočívá jen v naprosto mimořádných událostech, které můžeme vidět jako „znamení času“ – znamení urychlujícího se naplňování událostí oznamujících přiblížení se druhého příchodu Ježíše Krista.

To, co v tyto dny sledujeme ve sdělovacích prostředcích v souvislosti s ničivým zemětřesením na Haiti, nás nemůže nechávat v klidu či lhostejnosti. Ale nejde jen o tyto události. Jde o každodenní život a starosti, které dnešního člověka více a více pohlcují a stresují.

Doznívání hluboké hospodárské krize, strach ze ztráty zaměstnání, obavy o zajištění nezbytného existenčního minima, obavy o ztrátu schopnosti splácat hypotéku a všechny další úvěry a půjčky, strach z exekučního řízení, strach z narušení manželských a rodinných vazeb, strach z vážné, život ohrožující nemoci, strach z toho, že nebudu stačit absorbovat a zdárně zpracovávat až překotně rychlý sled změn ve společnosti. Jistě by se dalo i v tomto ponurém výčtu pokračovat. Dřívější jistoty života se otřásají v základech a vytrácí. Nakonec to všechno ústí do strachu z budoucnosti. Není divu, že člověk hledá pomoc, vyhlíží ně-

jakou novou naději. Je neuvěřitelné, kolik všelijakých lidiček, organizací, institucí ze všech možných odvětví se pokouší této situace využít především ke svému „úspěšnému“ podnikání. Jsme zahlceni reklamou, která nabízí nejrůznější pomoc. Nestacíme se divit tomu, jaký prostor dnes i ve všech sdělovacích prostředcích do stávají takoví astrologové, věstci a věštyně. Ateismus je střídán neuvěřitelnou pověřivostí.

Pro nás křestany se zdá být odpověď na shora uvedenou otázku snadě. Smíme mít hlubokou osobní zkušenosť s Boží pomocí ve svém životě. Nejenom s tou základní, kdy nás vytrhl z bezvýchodnosti a beznaděje, ale i ve všem tom, co potom následovalo. Denně se smíme ztotožňovat se žalmistou: „*Pomoc má a vysvoboditel můj jsi Ty, Bože můj.*“ Tak se to ozývá znova a znova na mnohých místech žalmů. Král David tuto pomoc zakoušel naprosto reálně, hmatatelně. Stejně tak i my. Mohla by následovat řada osobních svědectví.

Je tu však nemalý problém, snad lépe veliká výzva a úkol: *Jak tuto objektivní skutečnost a osobní zkušenosť s Boží pomocí v životě sdělit našim přátelům, našim bližním?* Na toto téma bylo již mnoho napsáno, mnoho řečeno. Na toto téma se také káže po staletí. A přesto je to stálý zápas. Ovšem velice nadějný, skrývající v sobě vždy příslib vítězství. Není to zápas tolík nás, jako Boží. On sám, nebeský Otec, jedná stále ve prospěch člověka – aby mu zjevil skrze svého Ducha to nejpodstatnější: *Boží pomoc začíná tam, kde člověk už definitivně přestane spoléhat jen na sebe a druhého člověka. Kde v pokoře a pokání volá:* „*Já už bez Tvojí pomoci nemohu dál!*“ Až následně Pán Bůh člověku zjevuje, že to nové, co přichází od Něho z lásky

prokázané v díle Ježíše Krista, vrcholícím zástupnou obětí za naše hříchy na kříži, od čeho se odvíjí veškerá další pomoc, vychází z přerodu, znovuzrození duše člověka. Z odpuštění minulosti, ze smíření s Bohem, z ospravedlnění udělením milosti. Z totální změny smýšlení, přístupu k životu, ze změny hodnotového systému, priorit, životních cílů. Z nařízení a začlenění do Boží rodiny.

Po světě dnes smí chodit tisíce, miliony těch, kteří zakusili a stále okouší Boží pomoc. Hluboce věříme tomu, že jich může přebývat i v našem okolí. Pro nekonečnou Boží lásku a milosrdenství, pro naše pokorné osobní svědectví.



Biblia na kolesách 2010

Tomáš Valchář

Biblia na kolesách je v našich podmienkach jedinečný projekt. Na oslovenie ľudí evanjeliom sme v minulom roku používali zapožičaný autobus Bus4Life (Bus for Life – Autobus pre život), ktorý je špeciálne upravený ako pojazdná predajňa literatúry. Zároveň je tento autobus vhodným miestom pre stretnutia a piateľské rozhovory a základňou pre misijný tím pri oslovaní ľudí. Autobus je po dohode s organizátormi k dispozícii našim zborom, ktoré chcú aj týmto spôsobom šíriť evanjelium vo svojom okolí.

Od apríla 2010 budeme mať k dispozícii vlastnú staršiu dodávku značky Iveco, prerobenú na multifunkčné použitie. Jej názov bude Van4Life.

Podľa potreby ju budeme používať ako pojazdné kníhkupectvo alebo knižnicu, čajovňu, priestor na tvorivé dielne, poradenstvo a podobne.

Súčasne budeme mať k dispozícii veľký naťukovací hrad a šmyšáčku, vodný futbal, trampolínu a iné atrakcie zaujímavé pre tínedžerov a rodičov s malými deťmi. Prednostne chceme slúžiť v dedinách a malých mestách, kde nie je rozbehnutá žiadna evanjelikálna služba obyvateľstvu.

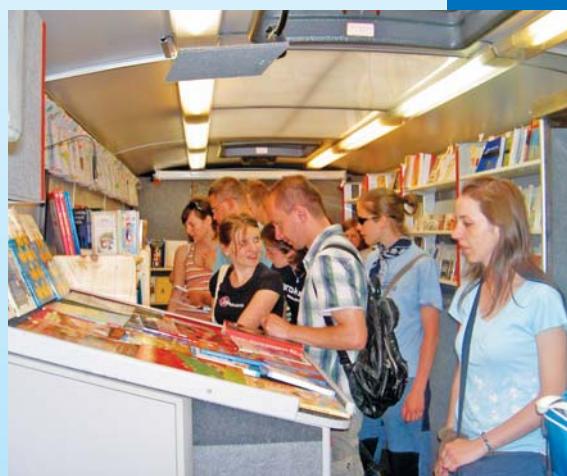
Druhý ročník tohto projektu pokračuje v duchu myšlienky: **Poznajte pravdu a pravda vás vyslobodí (Ján 8, 32).** Pre výjazdy používame rôzne názvy, ktoré vystihujú ponuku pre ľudí počas výjazdu: „Dni Biblie“, „Festival kresťanskej tvorby“, „Sportové popoludnie“ a podobne. V prvom rade však plánujeme širokou verejnoscť v mestách a dedinách predstavovať knihu kníh – Bibliu.

Termíny výjazdov Bus4Life a Van4Life v roku 2010:

- 31.05. – 06.06 Svätý Peter a okolie
- 07.06. – 13.06 Hurbanovo a okolie
- 14.06. – 20.06 Nové Zámky a okolie
- 21.06. – 27.06 Prešov a okolie
- 30.07. – 05.09 Svätý Peter a okolie
- 06.09. – 12.09 Chvojnica a okolie
10.09 Banská Štiavnica
- 13.09. – 19.09 Klenovec a okolie
- 20.09. – 26.09 Lučenec a okolie
- 27.09. – 03.10 Komárno a okolie

Výzva k spolupráci

Pre nový Van4Life hľadáme darcov, ktorí nám pomôžu vybaviť ho nielen knihami, ale napríklad aj dataprojektorom, notebookom, varnou kanvičcou. O priebehu projektu a ďalších potrebách vás budeme informovať.



V prípade vášho záujmu o využitie Van4Life pre službu najmä v nových lokalitách SR alebo o podporu tejto služby nás môžete kontaktovať na emailovej adrese baptist@baptist.sk



Rozeznávat, na čem záleží

Iva Kernová

„...abyste rozpoznali, na čem záleží.“ (Fp 1,10)

Clověk si může v životě stanovit různé priority. Jaké jsou, záleží mnohdy na věku, postavení a zkušenostech. Priority dětí jsou jiné, než dospělých. Pro vedoucího firmy jsou prioritní jiné věci než pro běžné zaměstnance. Každému z nás určitě záleží na správném rozpoznání, co je v danou chvíli, situaci a v životě nejdůležitější.

Pro samý shon a práci zapomínáme na své vlastní potřeby.

Náš text z Fp 1,10 říká: „abyste rozpoznali, na čem záleží.“ Rozpoznávání na čem záleží, není jednorázová věc, ale celoživotní proces. Už v mládí mě znepokojoval příběh zapsaný v Luk. 10, 38-42 o Marii a Martě. Marta se při návštěvě Pána Ježíše snažila, určitě z celého srdce, z lásky k němu, učinit pro něj to nejlepší. Byl pro ni tím nejvzácnějším, nejdražším hostem. Známe to i my, sestry. Také se snažíme o to nejlepší pohostinství, péči o hosty. Nebo o tu nejlepší péči o své děti, nejbližší, sbor... Zapomínáme přitom ale na sebe, na své vlastní potřeby. A tu překvapivě k unavené Martě zaznívají slova Pána Ježíše (v. 42): „Marto, Marto, děláš si starosti a trápis se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. **Marie volila dobré**; vybrala si, oč nepřijde.“

Co si vybraла Marie?

Místo péče o Ježíše jako o vzácného hosta si sedla k jeho nohám a poslouchala jeho slova. Určitě při jiných příležitostech nebyla o nic méně pohostinnější než Marta. Ale v **tuto chvíli** poznala, že víc potřebuje přijímat, než dávat. A to právě proto, že se jednalo o Ježíše. Ani my, stejně jako Marta, se hned nenaučíme rozpoznat užitečné věci od neužitečných, poznat, na čem záleží. Pro Martu to byla **zkušenosť**, ze které se to mohla naučit, a já věřím, že naučila. Byla to určitě pro ni velmi důležitá a dobrá zkušenosť. A pro nás z tohoto příběhu, zkušenosť Marie a Marty, může být důležité poznání – na prvním místě záleží na tom, abychom byli v blízkosti Pána Ježíše. Z toho se pak mohou odvíjet další, na to navazující priority.

Rozhodování nás bude provázet celý náš život.

Je-li pro nás prvotní cíl blízkost Pána Ježíše, pak jako další důležité priority si nebudeme stanovovat nic, co od Pána Ježíše odvadí. A to ani nás, ani jiné. Honba za penězi, uplatnění v zaměstnání za každou (i časovou) cenu. Ovlivní to náš vztah k rodině, sboru, zaměstnání, přátelům, ke službě. Rozhodování, co je důležitější, na čem

záleží, nás bude provázet celý náš život. Co můžeme udělat my sami pro to, abychom se průběžně rozhodovali správně? V Rím. 12, 2 čteme: „Nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž **proměňujte se obnovou své myslí**, abyste **mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.**“ To je řešení. Nesnažit se přizpůsobit tomuto světu, tzn. podlehnut tomu, co je ve světě obvyklé, co jiní dělají, co se od nás očekává. Ale nechat se Bohem proměňovat obnovou své myslí. Pak můžeme poznávat, co v danou chvíli udělat, čemu dát přednost. Budeme-li se pod Božím vlivem měnit, nebude hrozit ani zbytečné lpění na starých tradicích, na něčem zaužívaném, ale můžeme být použiti pro to, co právě Pán Ježíš chce.

I my, členky sesterského výboru československého a později českého a slovenského, jsme se snažily při své práci rozpoznávat, na čem záleží. Co od nás Pán Ježíš očekává, co je jemu milé.

Pokusím se to shrnout.

- Uvědomily jsme si, že naše generace v porevoluční době je v jiné situaci než generace našich maminek. Otevřelo se období svobody, kdy už nebylo nutné skrývat svou víru, řadu aktivit dělat ilegálně. Bylo nám umožněno svobodně se scházet, pořádat konference, rozvíjet různé činnosti a to jak na úrovni vlastních sborů, tak i na úrovni celostátní. Jako sestry jsme se pravidelně setkávaly na konferenci OS BJB. S Boží pomocí jsme se snažily pokračovat v linii, kterou vytýčily naše milé sestry před námi. Změna práce výboru OS BJB oproti době předchozí byla pouze v tom, že práce neležela jen na dvou, třech sestrách, ale členky výboru si práci a povinnosti rozdělily.

- Viděly jsme jako potřebné, aby se do sesterské práce zapojila i mladší generace. Podle toho jsme připravovaly také téma referátů, náplň konferencí. Bylo radostné vidět pospolu několik generací.

- Ne teologie, ale praktický život (svědectví)

- Být citliví na potřeby bližních (fin. pomoc, modlitby za nemocné apod.)
- Pokračování československého obecenství, spolupráce i po rozdělení republiky.

- Paritní zastoupení ve výboru i v účasti na příležitostech v zahraničí.

- Příprava EBWU v Praze – zapojení širokého okruhu sester k pomoci. Využití specifického obdarování sester. Dívčí pěvecký sbor Amálky Červinské z Lovosic, Polarisky, skupina z Brna.

- Budování vzájemného vztahu, obecenství ve výboru: pracovní setkání výboru i s volným časem a s manželi – K. Vary, Lipt. Mikuláš.



Srdiečko

Mgr. Dana Zubčáková

Často počujem z úst ľudí, ktorí sa hlásia ku kresťanstvu, slová pochybností o Božej existencii. Hovoria, že dnes sa už zázraky nedejú, že ak aj Pán Boh je, tak sa neprejavuje tak ako pred dvetisíc rokmi, že sa máme spoliehať na seba, lebo veru Pán Boh nepomôže, že, že, že... a mnogé iné pochybnosti nahľadávajúce vieru v živého a mocného Boha.

Aká je to veľká škoda pre ich životy, lebo ak je naša viera naplnená takýmto pochybovaním, neprináša do našich životov ani pokoj, ani istotu zajtrajška. Títo ľudia žijú v obavách o seba i o svoje rodiny. Ale náš Hospodin žije! Je to rovnako mocný a predívny Boh, ako bol pred mnohými rokmi. On i dnes koná zázraky. Mnoho, mnoho zázrakov. A ten najväčší je jeho láska k nám, hriešnym ľuďom.

Moja priateľka je kresťanka. Miluje svojho Pána a teší sa z Jeho prítomnosti už mnoho rokov. I stala sa jej takáto nádherná príhoda. „Vieš, Danika,“ zverila sa mi, „ako som sa modlila, mala som otvorené dlane a odrazu sa mi na nich pred mojimi očami objavilo nádherné srdiečko, Pán mi ho vryl do dlane. Srdce sa mi prudko rozbúšilo od radosti, nechápala som. A potom som sa bála, že sa srdiečko stratí, že zmizne. Ale nie, Pán mi vymodeloval na mojej dlani srdiečko, aby mi ukázal, ako veľmi ma miluje. Tak ako Jeho láska ku mne nikdy neskončí, tak i srdiečko bude až do posledného výduchu súčasťou môjho života. Máme úžasného Boha!“

A ja chcem dodať, že tak ako nás Pán miluje moje priateľku, miluje i teba, nech si ktokolvek a kdekolvek. On nerobí rozdiel medzi ľuďmi v palácoch a chýžkách, medzi vládcami sveta a tými najbiednejšími. I tebe chce dnes povedať, že si drahý a vzácný v Jeho očiach.

V Biblii si môžeš o Jeho vernosti prečítať i takéto uistenie: Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom, ktorého zrodila? Keby aj ony pozabudli, ja na teba nezabudnem. Ajhľa, do dlane som si ľa vyryl (Iz. 49, 15 – 16).

My sa stretávame. Vy nie? Škoda!

Páči sa vám táto fotka? No, aj takto sa dá fotiť. Všetci sme boli pripravení a robili sme siiiiiiiiii..., spúšť bola stlačená a nič. Majiteľka fotoaparátu, ktorej manžel fotil, skonštatovala: „Teda, to je foták!“ Pekne nás to rozosmialo, a vtedy – štuk, pán fotograf sa rozhodol nás odťať.

Raz do roka pozvem mladých zo zboru ku mne – ved', čože je to päťdesiatka? (Mladí, čiže 50 až 66-roční.) Urobila som palacinky, ktoré sa naplnili ovocným šálatom z toho, čo ostatní doniesli, na vrch šľahačka a čokoláda, k tomu bylinkový a šípkový čaj alebo káva so šľahačkou a grankom. Strávili sme pekný večer a ako vidíte, prišlo aj pári nie päťdesiatnikov. Vierkina dcéra si túto príležitosť nikdy nechá ujsť. Chcela som ich vyspovedať, na aký svoj osobný sen si spomenú. No nakoniec sme sa k tomu nedostali, preto som každého vyspovedala zvlášť. Toto sú naše sny:



Mám neveriaceho manžela a v kútku srdca som snívala o tom, že budem mať dcérky. Dúfala som, že ako matka budem mať k nim bližšie, bála som sa, že chlapec pôjde v otcových šlapajach. Prvé prišlo dievčatko, a keď sme čakali druhé, vedeli sme, že je to chlapček. Už som sa na neho tešila, no pri pôrode mi sestričky smutne oznamili, že máme zase dievčatko. Čo k tomu dodať?

Filip: Radšej si to nechal pre seba.

Janka: My sme sa 23-krát stáhovali. Túžila som mať muškáty a mačku, aby som sa mohla o ne starat a nemusela už nikam ísiť. Teraz mávam plný vchod muškátom a ešte mi priateľka doniesla ďalšie, ani neviem, kde ich už dám. Veľmi sa z nich teším. No a mačka? Niekolko mi ich od susedov chodí „upratovať“ záhradu a špiniť pred dvore – to by nemuselo byť.

Jarka: Ja som vždy velmi túžila, aby môj brat uveril. Žiaľ, už zomrel a nestalo sa tak. No som vďačná, že teraz jeho vnúčatá túžia ísiť v nedele so mnou do zboru a do besiedky, aj keď musíme cestovať. Verím, že raz budú milovať Pána Ježiša a aspoň čiastočne sa splní môj sen, aj keď trochu inak.

Majka: Okrem dobrého manžela – čo sa mi splnilo nie tak dávno – vždy som túžila vedieť hrať na violončelo. Teraz ho už mám doma a cvičím, aby to, čo zahrám, tešilo nie len mňa, ale aj tých, čo ma doma musia počúvať.

Marína: Túžila som vždy sPOZNAŤ svet – iné krajiny, to sa mi teraz pomaly začína plniť. No a... snívam o bieleom klavírnom krídle!

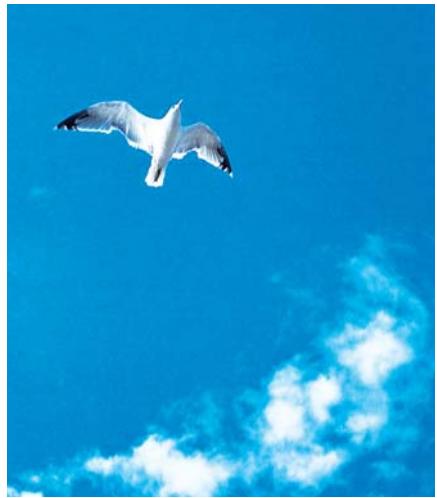
Palko: Ja som vždy túžil fotiť a maľovať. Prvá pôžička, čo sme si s manželkou zobrali, bola na fotoaparát. (Palko dlhé roky profesionálne fotil. Často chodil maľovať izby, kde rád využil svoje umelecké sklyny a bolo to pekné. Namaľoval aj pári obrazov.) Jój, a ešte som chcel aj dobrú žienku a vidíte, tu je!

Vierka: Veľmi som vždy chcela hrať na klavír, aj som skúšala, ale nič z toho nebolo. Môj veľký sen bol ísiť do Izraela – bolo tam krásne a nikdy na ten zájazd nezabudnem. A ešte jedno, v detstve som pocitovala veľký deficit fyzického prejavu lásky ku mne, hlavne, keď mi zomrela mamka. Vynahradzovali mi to dve rodiny z násloho zboru v našej dedine. Túžila som po tom, aby som aj ja mohla takto preukazovať lásku ľuďom, čo sú na periférii života a spoločnosti. Teraz sa mi tento môj sen napíňa.

Vierka: Túžila som mať pokojný život a dom plný hostí ako moja mamka, no reálita je iná. Chcem letieť lietadlom, zatial je to len sen, dúfam, že sa mi splní. No a túžila som mať vnúčatá, teraz sú mojou radosťou a potešením, keď mi je smutno. Vlasta: Väčšina snov sa mi nesplnila, no pár áno. Keď som sa stáhvala do jednoizbového bytika a zariadovala som si ho podľa svojich možností, nebola som spokojná, kým som nemala 2 súpravy príborov, tanierov a 2 polievkové misy. Túžila som ich aspoň raz použiť všetky naraz. A stalo sa – v izbe mi jedného dňa sedelo za stolmi 13 ľudí, všetci spolu jedli polievku a príborom druhý chod.

Stretáva sa mládež, mladé rodiny aj seniori. Chcem vás povzbudiť, urobte si aj vy takéto stretnutie. Možno sa lepšie spoznáte, možno si budete znova trochu bližší. A ešte niečo, nebojte sa o svojich snoch povedať Bohu, má to rád a vie, čo s nimi. No spomeňte si aj na tie splnené, nech naše srdcia aj ústa naplní oslavná pieseň chváli.

VB



Svoboda

Jenom ten je svoboden,
kdo je znova narozen.
Toho Kristus osvobodil,
kdo se z Ducha již narodil.

Svobodu nám Ježiš dal,
když na kříži umíral.
Že svobodu nám přines od Otce,
znamením jsou hřeby v Jeho ruce.

Svobodu nám vydobyl,
když na kříži mučen byl!
Ježiš k Otci volal: Eli,
chválu andělé Mu přeli.

Boží Syn přišel na zem,
aby odpustil hřích lidem.
Když jim svobodu nes,
pod těžkým křížem kles.

On je Bůh, On je Pán,
za hříšníky v oběť dán.
Aby člověk byl vykoupen,
byl tu kříž i hrob otevřen.

V Ježíši svoboda lidem dána,
otevřená do nebe jim brána.
Ježiš volá hříchem zotročené,
aby Duchem byly proměněné.

Svobodu nám Otec v Synu dal,
cestu k nám v bolesti vykonal!
By svobodné nás učinil,
svou krev svatou za nás prolil.
V Boží nás děti proměnil.

Krev, co na kříži vylitá,
svoboda v ní vydobytá.
Ten, kdo již je svobodný,
z hříchu byl vykoupený.

Jak je krásná ta doba,
když je tato svoboda.
Pro lidi přichystaná,
skrze Krista jim daná.

Vlastimil Pospíšil

Prinášame vám prehľad web stránok českých a slovenských baptistických zborov.

Chceme zvýšiť váš záujem o život v zboroch na vám bližších i vzdialenejších miestach, ponúknut inšpiráciu k lepšej propagácii väčšo zboru či k novým službám.

V tomto čísle sa spoločne pozrieme na stránku zboru v Ružomberku a Brništi.

Ružomberok

(<http://ruzomberok.baptist.sk>)

– Stránka vás privíta troma fotografiemi s možnosťou kliknutia na zložku, ktorú si želáte navštíviť. Sú nimi CHEC (Christian English Camp – kresťanský anglický tábor), Zbor a Mládež. Zborová podstránka o sebe vypovedá veľmi stručne a zretelne. „Cirkevný zbor Bratskej jednoty bap-

Stránky našich zborov

Peter Varga

Brniště

(<http://www.bjb-brniste.cz>)

– Stránka zaujme nie len pestrosťou farieb, ale aj bohatostou menu. Bratia a sestry vás v úvode privítajú a predstavia svoj zbor a jeho poslanie. Schádzajú sa v dome menom Oáza, kde funguje viacero zborových zložiek s akciami takmer každý deň.

Združenie mladých YMCA Sever tu má taktiež svoje pôsobisko a programy. Kvalitná fotogaléria poskytne bohatú dokumentáciu svedčiacu o početných aktivitách. Dostupné sú ako aktuálne, tak aj staršie čísla Spravodaja, ktorého rozsah skutočne nie je malý.

O baptistoch a zborovom poriadku sa dočítate v položke Dokumenty, kde nájdete aj zaujímavé „vyprávění staré modlitebny“. Nechýbajú tu ani kontakty, priestor na odkazy a kniha návštev. Stránka si určite zaslúži vašu pozornosť.

Súčasne povzbudzujeme k dokončeniu slovenských stránok, ktoré sú dlhodobo vo výstavbe a takisto k návštive domovskej stránky BJB www.baptist.sk, kde na vás čakajú príjemné zmeny, ako napríklad biblické úvahy „Chlieb náš každodený“, teraz dostupné online.




1) YMCA Ružomberok
 [web YMCA](#)

2) cirkevný zbor Bratskej Jednoty Baptistov (BJB)
 [web BJB](#)

3) First Baptist Church Richmond VA (FBC)
 [web FBC](#)

4) Základná škola Zarevúca Ružomberok
 [web FBC](#)

80 rokov rozsievania

Dnes v rukách držíte skvost z oblasti dnešnej mediálnej komunikácie. Nás časopis Rozsievač vychádza už 80-ty rok. Neveríte, že je skvostom?

Skúste vo svojom okolí nájsť časopis, ktorý by vychádzal takúto dobu. Spočítate ich na prstoch jednej ruky. Verím, že zakladateľ Rozsievača brat Juraj Stanko by sa potešil, keby videl, kam až v púti časom došlo jeho dieťa, ktorému vdýchol ako novinár a spisovateľ život.

To, že Rozsievač vychádza 80 rokov, nie je náhoda.

V prvom rade je to Božia milosť a zásluha, že Rozsievač prežil dve svetové vojny, komunistickú diktatúru, ale aj krízy vo vývoji našich zborov. Osobný vklad a práca všetkých de siatich šéfredaktorov spolu s ďalšími



redaktormi a prispievatelia bola prácou služby a prácou, ktorá spájala naše dva národy. Osobne túžim po tom, aby to tak bolo aj ďalej.

Samořejme, nedá sa žiť z histórie, treba žiť v súčasnosti a vedieť reagovať na súčasné problémy a výzvy. Dnešný Rozsievač odraža život v našich zboroch. Ak niekomu vadí že je oproti dávnejšej minulosti menej evanjelizačný, má pravdu. Aj naše zby sú menej evanjelizačné, ako tomu bolo pred 96-timi rokmi. Odráža mieru otvorenosti, ale aj uzavretosti, ktorú žijeme.

Verím, že Rozsievač dokáže účinne čeliť aj lacnému kresťanskému bulváru, ktorý je založený na spochybňovaní, subjektivite a senzáciechťnosti. Tento „moderný“ novinársky štýl nemá nič spoločné s biblickými princípmi hľadania pravdy a zomiera spolu so svojimi autormi. Takisto budeme musieť čeliť neobjektívnej kritike poznačenej osobnými ambíciami niektorých ľudí, alebo ich sklamania mi, pričom používajú poloprávdy ale-

Jubileá v jubilejnem roku

Týmto číslom časopisu mi Boh splnil dávno vyslovenú túžbu, kedy na niekorej dávnejšej redakčnej rade – môcť na tomto diele pracovať, ked' bude „oslavovať“ svoje 80. narodeniny...

Ďalšie jubileum je skutočnosť, že na tvorbe a vývoji časopisu sa po dieľam už „jubilejných“ 15 rokov...

A práve toto obdobie mi umožnilo nielen realizovať snahu po jeho kvalitatívnom vývoji a modernej podobe, ale najmä mi umožnilo stovky stretnutí s ľuďmi, ktorí sa roky po dieľali na tom, aby časopis vychádzal a slúžil...

Pred 15-timi rokmi sme si sadli k úvahie o prvých skromných zmenách riešenia časopisu spoločne s bratom Ľudovitom Betkom, ktorý sa roky stal veľmi precízne o jeho technickú prípravu, realizáciu, ako aj kontakt s tlačiarňou – a manželmi Ruženkou a Vladkom Dvořákovcami, ktorí časopis roky pripravovali konceptne – obsahovo dotvárali, koordinovali a napokon aj precízne korigovali jeho texty so snahou niest túto prácu ako úžasné posolstvo a súčasť svojho života. Pre mňa to boli každý mesiac úžasné príležitosti stretnúť sa s týmito ľuďmi a „pracovné návštavy“ u Dvořákovcov, to bolo vždy stretnutie v zmysle slova našeho Pána – „kde sa dvaja alebo traja zdú, Ja som uprostred nich...“

Boli to vždy chvíle plné lásky, keď sa práca menila na „osvieženie a povzbudenie pri Božom diele“. Sestra Ruženka pritom okrem práce s materiálom nikdy nezabudla k „duchovnej potrave“ ponúknut aj nejakú úžasnú drobnosť na občerstvenie tela. Tieto pravidelné posedenia sa pre mňa za roky stali chvíľami, na ktoré nikdy nezabudnem, kde bolo vždy cítiť požehnanie a Boží pokoj – ako pohladenie do neraz chladných dní všedného života.

Roky sme pripravovali časopis klasickou technológiou, kde sa uplatnila okrem grafickej prípravy najmä precízna sadzba a konečná príprava br. L. Betku pre tlač. Jeho povestná „presnosť“ viedla našu prácu s láskavým nabádaním k plneniu termínov, ktoré požadovala tlačiareň.

Neskôr sme hľadali na redakčných stretnutiach, ktoré mi vždy boli veľkým požehnaním, nové možnosti a výraz podoby časopisu. A tak jeho obálka, aj koncept postupne prešli mnohými obmenami, až dospel čas k prechodu ku komplexnému spracovaniu na počítači v grafických systémoch a s prechodom na farebnú obálku a dvojfarebné vnútro.

Už v roku 2006 sa uskutočnilo odozvadanie „šafety Božieho diela“ z rúk Vladka Dvořáka – novému šéfredaktori Stanislavovi Kráľovi. Rozsievač však doteraz ostal pre Dvořákovcov hlboko

bo lži. Nuž aj to patrí k našej práci a službe v čase slobody.

To, čo sa nám nedá, je reagovať na reálne prejavu vnútorné politiky našich zborov, hľadať nové riešenia a východiská. Je to spôsobené náročnosťou spracovania tém z tejto oblasti, v ktorej panuje veľa rôznorodých pohľadov a názorov, často osobne podfarbených a zaťažených individuálnymi spormi a krivdami.

Dúfam, že v tomto roku pomaly vykročíme aj na tento tenký ľad a začнемe otvárať témy, ktoré boli dlho zavreté medzi múrmi našich modlitebni a rokovacích miestností.

V mene našej redakcie vám v tomto novom roku ďakujem za vašu priazeň, finančnú a aj modlitebnú podporu a prajem si spolu s mojimi kolegami v redakčnej rade, aby sme vám dokázali prostredníctvom Rozsievača prinášať duchovné povzbudenie a užitočné informácie po celý rok.

Stanislav Kráľ
šéfredaktor



v srdci... Napokon prišlo „rozhodnutie“ realizovať celý časopis - 2009 s česko-slovenskou hlavičkou celkom plnofarebne... Bola to nová výzva a radosť všetkých nad prvým číslom...

A ešte jedno jubileum, ktoré ma tak úžasne spojilo so všetkými týmito vzácnymi ľuďmi z Redakčnej rady časopisu aj s bratmi z Čiech – moje osobné jubileum – keď som pred 40-timi rokmi, v studený januárový deň, na kolenach s plačom prosil a prijal vo svojom srdci Pána Ježiša ako osobného Spasiteľa...

Mám v tomto roku sviatkov viac... ale možno povedať, že každé nové číslo, jeho články aj obrázky a ich úprava sú sviatkom v srdci z práce pre Pána...

Anton Vrana
grafické spracovanie časopisu
a prílohy Zrnko

Jak žijeme v Žatci

(poohlédnutí za rokem 2009)

Svděčností Pánu Bohu chceme úvodem říci, že žatecký sbor tu žije a pracuje již 63 let. Za tu dobu prožil řadu proměn a zkoušek, okoušel však také stálou Boží posilu a pomoc, která trvá doposud.

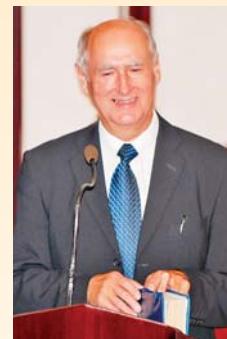
Léto bohaté na znovuzrozené...

I když pohnutá historie sboru by byla nesporně zajímavá, chceme se s vámi nyní podělit o aktuální radost a čerstvé zkušenosti z minulého roku 2009. Tak nejprve jsme měli radost z toho, že se k těm, kteří uvěřili, již dříve připojili další mladí lidé. Od jara probíhaly přípravky ke křtu a v květnu jsme postupně slyšeli řadu svědectví. Konečně se v neděli 7. června 2009 konal ve sboru křest deseti mladých lidí. Radostné a požehnané křestní shromázdění bylo ještě umocněno tím, že na výzvu k následování Pána reagovali další 2 mladí lidé. V neděli 21.6. jsme měli další „hody“. To nás navštívil ašský sbor s bohatým programem. Bylo to vzácné obecenství, za které jsme byli vděčni. A tentýž den večer nás pro změnu navštívila skupina věřících ze sboru na Svaté Heleně v Rumunsku. Od nich jsme přijímal povzbuzení hudbou, zpěvem i slovem br. kazatele Kopřivy. Na výzvu k obrácení reagovali další tři mladí lidé. Požehnanější závěr této neděle bychom si nemohli představit! Cítili jsme velikou vděčnost našemu Pánu za milost, která stále trvá!

Sborový víkend a díkuvzdání.

Také podzim byl naplněn řadou požehnaných akcí. Již se stalo tradicí, že sbor pořádá tzv. **sborový víkend**. Zúčastňuje se ho kolem padesáti lidí. Opět jsme ve dnech 25.–27. 9. vyrazili do blízkosti Máchova jezera. Vše včetně počasí a doprovodných akcí se díky Pánu vydářilo a tak zůstaly jen krásné zážitky. K neobvyčejně vzácným setkáním patřilo i **regionální díkuvzdání dne 10. října v Litoměřicích**, které měl organizačně na starosti náš sbor. Účast více než 350 lidí připomínala spíše dřívější celostátní

konference. Také program byl opět bohatý – od společné služby dětí, dorostu, služby mládeže i pěveckých sborů včetně spojeného pěveckého sboru. Vyjadřovaná vděčnost našemu Pánu za veškeré Jeho dary nás duchovně velmi posílila. Byli jsme vděční, že za vydatné pomoci místních se i naše organizační služba vydářila. V listopadu 2009, konkrétně ve dnech 12. – 15. 11. proběhla v našem sboru požehnaná evangelizace. Slovem nám sloužil br. kazatel Šaňo



Barkóca. Díky Pánu, opět uvěřilo několik duši. Bohu za to patří dík! Ne, nechceme a ani nemůžeme se tím vším chlubit. Ale kdo by se neradoval? Proto, radujte se s námi!

Závěr roku 2009 byl ovšem také bohatý. Nejen na přípravu dětí na Vánoce, ale i přípravou na službu mládeže i pěveckého sboru. Mohli jsme připravit dárky a posloužit ve stacionáři v Chomutové i v domě s pečovatelskou péčí v Žatci. Uvědomujeme si, že bez modliteb a duchovního zápasu bychom sami nic nedocílili. Potřebujeme mnohou duchovní sílu a podporu! Stále se intenzivně modlíme za Martínka Karbulu (7 let), který trpí

vážnou nemocí krve. Sbor již delší dobu naléhavě potřebuje řešit potřebu většího prostoru ke shromažďování. Modlitebna se 107 židlemi už opravdu nestačí našim potřebám. Modlíme se za správné řešení v pravý čas. A sbor bude v dohledné době potřebovat nového kazatele, neboť ten stávající, br. kazatel Jan Pospíšil, přišel sboru sloužit jen na nezbytně dlouhou dobu. Ta se krátí. I to je aktuální modlitební předmět sboru. Přejeme všem čtenářům Rozsévače – a nejen jím – Boží požehnání v roce 2010!

Za žatecký sbor
Jan Pospíšil

Vánoční večeře pro seniory

Více jak týden před Štědrým dnem, 12.12.2009, sestry z našeho ostrav-



ského baptistického sboru pozvaly seniory z řad našich členů i návštěvníků k české tradiční štědrovečerní večeři. Setkání proběhlo v rodinné

atmosféře v příjemných prostorách našeho malého sálu, který byl pro tuto akci zvlášť vyzdoben.

Věřím tomu, že zúčastnění přijali užitek nejen ze společného jídla a rozhovorů, ale také z Božího slova a písni, které nám připomněly veliký Boží dar, Pána Ježíše Krista, který zachraňuje lidi od následků hříchů.

Jsem vděčný, že našim sestrám, a nejen jim, nejsou ihostění naši dříve narození sourozenci v Kristu, od kterých se jistě máme co naučit.

Erik Poloha

Vianočné stretnutie v klube 4U2

Igor Čonka

Klub pomocníkov 4U2 v Ružomberku je miestom, kde sa počas roka pripravujú dobrovoľníci, ktorí by sa chceli zapojiť do Anglického letného tábora CHEC. Pred Vianocami sa práve na tomto mieste uskutočnilo predvianočné stretnutie.

Nechýbala kapustnica, kvalitný program a záverečná súťaž. Veríme, že sa tu mladí cítili dobre a že zažili nezabudnuteľné chvíle.



Soutěž o nejlepší cukroví

Nás baptistický ostravský sbor se snaží oslovit své okolí různými akcemi se záměrem setkat se s lidmi a sdělit jim evangelium Pána Ježíše Krista. K tomu posloužila i soutěž o nejlepší „sladký kousek“. Vyhálsili jsme sice i kategorii „o nejlepší slaný kousek“, ale slanou pochutinu nikdo nepřinesl (nepočítám-li popcorn a tyčinky). I přesto, že mládežníci roznesli 800 pozvánek do schránek, pozvání přijali pouze osobně pozvaní přátelé a některé „sborové“ rodiny si tuto akci také vzaly za svou. Jsem rád, že jsme se odvážili tuto akci uspořádat a že ono odpoledne, 3. adventní neděle, jsme mohli prožít v pohodové rodinné atmosféře, kde byl prostor i na přečtení zprávy o narození Pána Ježíše z Bible. Vítězka si odnesla keramický nůž a jak jsem se dozvěděl, hodně jí ono odpoledne dalo. Jsem vděčný i za práci naši sborové misionárky, která celou akci zorganizovala. I tímto způsobem naplňujeme sborovou vizi „Vše děláme proto, aby se lidé setkali s Ježíšem Kristem“.

Erik Poloha



Predvianočné stretnutie seniorov

Ján Baláz

Ž tretí rok sa pravidelnne raz mesačne stretávajú košickí seniori. Tako to bolo aj v nedeľu 13.12.2009 s tým rozdielom, že to bolo predvianočné stretnutie, spojené so slávnostným obedom (za ktorý dakuje všetkým obetavým sestrám). V krátkom duchovnom slove sme sa zamysleli nad významom narodenia Pána Ježíša Krista. V jednotlivých svedectvách sme sa rozpomínali na veľké skutky Božie, ktoré sme smeli zažiť za uplynulý rok. Našu vďačnosť Bohu sme vyjadrili aj spoločnými piesňami a modlitbami. Za celý nás zbor môžem povedať, že sme vďační za našich starších bratov a sestry, za ich pravidelnú návštěvnosť zhromaždení, za ich vzácné modlitby a lásku, ktorú šíria okolo seba. Nech Pán žehná všetkých nás aj v roku 2010.

Spoločná radosť

Žalm 28, 6 – 7

V decembri oslavila rodina Mikletičcovcov z Bratislavy významné jubileum. Z božej milosti sa brat Ján dožil svojich 85-tých a manželka Marta 80-tých narodenín. Manželia, ktorí pred dvomi rokmi ovenčili diamantovou svadbu svoj spoločný život, majú tri deti, sedem vnúčat a desať pravnúčat, žijúcich na Slovensku, v Českej republike a v USA. Počas 56-ročného členstva v palisádzkom zbere brat Janko, povolaním najskôr rušňovodič a potom stredoškolský učiteľ, slúžil ako laický kazateľ vo vtedajších stanicach bratislavského zboru v Bernolákove, Podunajských Biskupiciach, Čataji, Jelke a na Chvojnici. Sestra Marta učila v detskej besiedke a dodnes spieva v spevokole. Staroba priniesla aj choroby, s ktorými manželia spoločne statočne bojujú. Aj v nich však zostávajú vzorom v kresťanskej vernosti a v šírení evanjelia všade, kde k tomu dostanú príležitosť. Do ďalšieho života im prajeme veľa zdravia a spokojnosti v krásnej starobe.

Rodina



Oslavy 140. výročia založenia baptistického zboru vo Viedni

Ján Szőllős

„Durchblick – Einblick – Ausblick (Prehľad – Pohľad – Výhľad)“ Pod týmto názvom sa konala 13. decembra 2009 slávnosť 140. výročia založenia baptistického zboru vo Viedni na Mollardgasse. Pozvanie na túto slávnosť nás veľmi milo prekvapilo. Hoci prišlo len začiatkom decembra a prijatie pozvania vyžadovalo uskutočniť niekolko zmien v naplňovaných veciach, predsa sme sa nakoniec niekolkí z nášho zboru v Bratislave na Palisádach vybrali do Viedne.

Účasť na tejto slávnosti sme totiž považovali tak trochu aj za svoju „dcérsku“ povinnosť. Tento zbor, ktorý bol založený 20. decembra 1869 je totiž materským zborom nášho baptistického zboru v Bratislave a aj materským zborom zboru v Prahe a viacerých zborov v Rakúsku. Od vzniku nášho zboru v roku 1887 až do osamostatnenia sa v roku 1909 sme boli misijnou stanicou zboru.

História viedenského zboru za 140 rokov prešla mnohými výšinami a rozvojom, ale aj obdobiami krízy. Pán však zachoval svoju vernosť a bol aj s týmto stádočkom svojho ľudu v obdobiah úspechov aj neúspechov. Prehľadne o celej histórii zboru rozpráva publikácia, ktorá bola pri tejto príležitosti vy-

daná. V súčasnosti má tento zbor 137 členov a v ostatných rokoch opäť prežíva obnovenie svojho života. Formálnym výrazom toho, je aj fakt, že sa nebáli prijať slangový výraz, skratku „MOGA“ (z dlhého Mollardgasse) za oficiálny názov svojho zboru, takže sa v súčasnosti volajú „Die MOGA“, alebo „MOGA Church“ v angličtine.

História našich vzájomných vzťahov medzi „matkou a dcérou“ tiež prešla zložitým vývojom, ale najmä pod vplyvom vonkajších okolností. Intenzívne kontakty boli v začiatkoch našej histórie, keď druhý viedenský kazateľ Jozef Bauer (od 1898) sa od roku 1901 stal kazateľom bratislavského zboru a odtiaľ dochádzal nejaký čas slúžiť aj do Viedne. Po vzniku Česko-Slovenska v roku 1918 nás rozdelili hranice a kontakty boli slabšie. Takmer úplne prerušené (s výnimkou rokov 1968/69) boli kontakty v období komunistickej totality od roku 1948 až do roku 1989. Po revolúcii sa uskutočnilo niekolko vzájomných návštev (náš spevokol bol slúžiť vo viedenskom zbere), ale desaťročia prerušené kontakty nie je ľahké opäť obnoviť.

Na milej slávnosti sme si pripomnuli nielen história, ale mohli sme sa spolu na základe Božieho Slova



pozrieť aj do súčasnosti a budúcnosti a sláviť spolu Večeru Pánova. Pozdravy zboru poslali cirkevní štátni a miestni predstavitelia písomne, nakolko v období adventu sa nemohli zúčastniť osobne. Prvýkrát v 140-ročnej histórii poslal viedenskému baptistickému zboru pozdravný list aj viedenský rímskokatolícky arcibiskup. Pozdrav z nášho zboru a od zborov našej jednoty odovzdal osobne kazateľ zboru Bratislava-Palisády Ján Szőllős na základe textu Heb 6,10. Po zhromaždení bola príležitosť na rozhovory pri občerstvení a zákuskoch.

V pozdrave zboru a rozhovoroch s kazateľom MOGA Larsom Heinrichom sme vyjadrili nádej, že vzťahy medzi našimi zbormi pri budovaní Božieho diela sa budú opäť rozvíjať, keďže v súčasnosti nám okrem jazykovej bariéry už opäť žiadne iné bariéry a hranice neprekážajú. Tešíme sa na najbližšiu návštevu z Viedne, ktorá by sa mala uskutočniť 11. apríla.

Krátke správy

Kresťania by nemali uzatvárať manželstvo s nekresťanmi

Kresťania by podľa možnosti nemali uzatvárať manželstvo s nekresťanmi. Tako radí hlavný pastor zboru Willow-Creek v South Barrington pri Chicagu, Bill Hybels. Tento vplyvný zbor, s počtom návštěvníkov okolo 22 000, začiatkom roka začal sériu prednášok a vyučovanie na posilnenie inštitúcie rodiny. K najdôležitejším predpokladom kresťanského manželstva patrí duchovný súlad, povedal Hybels. Boh vie najlepšie, ako hlboko ovplyvňuje viera vnútroprenávky. Mení jeho myšlenie, cítenie, zaobchádzanie s peniazmi a volným časom a ešte oveľa viac. Pre nasledovníka Kristovho viera nie je len prívesok života, ale jadro vlastnej identity. V celoživotnom vzťahu hrá spoločná viera rozhodujúcu rolu. K predpokladom manželstva počíta Hybels ďalej súlad v charaktere, komunikácii, pocitoch a telesnej príťažlivosti. Zbor Willow-Creek by chcel vzhľadom na rozšírenú dezilúziu

postoja k manželstvu a rodine tieto inštitúcie posilniť. Sú Bohom plánované a chcené. Aj keď dnes občas manželstvo pripadá staromódne, určite nevymizne, hovorí Hybels. Zbor Willow-Creek bol založený v roku 1975 a vzbudil pozornosť kvôli celostnému prístupu pri zasaholí ľudí evanjeliom. Z kongresov a školení vzniklo hnutie, ktoré spája viac ako 12 000 zborov v 45 krajinách.

(em,idea)

Česi aj Slováci by tiež zakázali minarety

Ak by sa v Českej republike alebo na Slovensku konalo referendum o stavbe minaretov, dopadlo by podobne ako nedávne ľudové hlasovanie vo Švajčiarsku, keď by tesne zvíťazila skupina bojujúca proti vežiam pri islamských modlitebniach. Vyplýva to z prieskumu českej agentúry NMS súčasne v oboch krajinách. Pre zákaz minaretov by sa v Českej republike vyslovilo 54 percent respondentov, na Slovensku by ho podporilo ešte o dve percentá viac obyvateľov. Paradoxom je, že samotní moslimovia v Česku ani na Slovensku o výstavbe minaretov ani neuvažujú. Pre vyznáváčov islamu je totiž problémom aj stav-

ba mešít. Napríklad v Bratislave majú už desať rokov kúpený pozemok, stále však od miestnych úradov nedostali povolenie na výstavbu prvého moslimského svätostánku v krajinе. Iná situácia je v Českej republike. Prvú mešitu v krajinе, ktorá sa nachádza v moravskej metropole Brno, plánujú v blízkom čase rozšíriť. (sita)

Postihne tadžikistanské zbyty uzavorenie a neistota?

Úprimní kresťania v niektorých oblastiach Tadžikistanu čelia hrozbe uzavorenia modlitební a neistej budúcnosti. To všetko sa deje na základe mnohymi krajinami kritizovaného zákona, ktorý bol 5. januára 2010 predstavený verejnosti. Tento zákon umožňuje štátnym orgánom ešte dôraznejšiu kontrolu náboženských skupín a na druhej strane posilňuje štátom podporovaný Islam. Tie náboženské skupiny, ktoré sa podľa nového zákona nepreregistrujú, môžu čeliť ešte prísnnejším kontrolám a uzavoreniu. Minulý mesiac bol miestnym súdom uzavorený baptistický zbor v Dušanbe. (Radio7)

Procházkova Přednáška 2010

Stát a církev po únoru 1948 Případ Bratrské jednoty baptistů

Stalo se již příjemnou tradicí, že se v posledním zářijovém víkendu můžeme scházet ke společnému nahlízení do historie našich předků a dějin českého (československého) baptistického společenství.

Při posledním setkání, v září roku 2009 jsme otevřeli téma vztahu státu a církve v období od změny státního režimu v roce 1948. Zvýšenou pozornost jsme věnovali událostem let padesátých, zejména různým případům omezování, pronásledování nebo vykonstruovaných procesů. Toto téma jsme se mohli pokusit pochopit i v širších souvislostech různých církevních denominací díky účasti hostů z Církve československé husitské, Českobratrské církve evangelické a Církve adventistů sedmého dne.

Připravované letošní setkání bude již plně soustředěno na události, které se odehrály v rámci historie Bratrské jednoty baptistů. Proto bychom touto cestou rádi požádali o pomoc všechny z vás, kdo byste mohli svými osobními, rodinnými nebo jakýmkoli jinými zkušenostmi a vzpomínkami k danému tématu přispět.

Věříme, že i toto je jeden ze způsobů, jak naložit s dědictvím a odkazem minulosti, jak se poučit z cest víry československého baptismu, ať už byly tyto cesty jakkoliv (ne)snadné či (ne)lichotivé.

Rádi se za vámi vydáme do vašich sborů nebo domovů. Pokud máte zájem, prosím neváhejte nás kontaktovat na níže uvedených místech.

Těšíme se na setkání s vámi a přejeme mnoho Božího požehnání do nového roku.

Za sbor BJB Na Topolce
Ester Pěkná

Kontakt:

adresa: Sbor BJB v Praze 4,
Na Topolce 14, Praha 4, 140 00
telefon: 605930076 (Ester Pěkná),
776104057 (Lydie Kucová)



Katedra evanjelikálnej teológie a misie, Pedagogická fakulta Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici ponúka možnosť bakalárskeho štúdia teológie pre budeneckých cirkví v študijnom programe Evanjelikálna teológia a misia. Pozývame všetkých, ktorí cítia povolanie venovať sa odbornému štúdiu Biblie a mnohých ďalších zaujímavých predmetov, súvisiacich s prácou v cirkvi. Absolventi stredných škôl, pracovníci cirkví a všetci záujemcovia o prehĺbenie teologických vedomostí, pozrite si náš študijný program na stránke: <http://www.detm.org/?page=programy>

Prihlášky na vysokoškolské štúdium je možné podať na predpísanom tlačive do konca februára na adresu:

Pedagogická fakulta UMB, Študijné oddelenie

Ružová 13, 974 11 Banská Bystrica

Bližšie informácie nájdete na www.detm.org

Využite výročnú zľavu Rozsievač vychádza už 80 rokov.

Získajte predplatné časopisu Rozsievač za polovičnú jubilejnú cenu. Každý, kto si objedná náš časopis do 31. 3. 2010 dostane aj predchádzajúce tohtoročné čísla.

Cena ročného predplatného na jedného predplatiteľa v akcii je na Slovensku:

jednotlivci 6,75 Eur

+ poštovné 3,5 Eur = 10,25 Eur

zbory 6,75 Eur

+ poštovné 0,6 Eur = 7,17 Eur

v Česku v akcii na jedného predplatiteľa

jednotlivci 170 Kč

+ poštovné 140 Kč = 210 Kč

zbory 170 Kč

+ poštovné 18 Kč = 188 Kč

Redakcia



Česká společnost přátel Izraele zve do svých řad. Nabízí členství všem, kdo chtějí veřejně vyjádřit svou podporu státu Izrael a jeho židovskému lidu. Na webových stránkách ČSPI jsou naše Stanovy i přihláška. Stačí ji vyplnit a poslat na mou adresu. Jsem přesvědčen, že Izrael naši podporu ve světě plném antisemitismu naléhavě potřebuje.

Karel Orlík

předseda ČSPI

k.orlik@seznam.cz

tel.: +020 608 950 900

Já jsem ten dobrý Pastýř.

Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.

Moje ovce slyší můj hlas, já je znám a jdou za mnou.

To jsem vám povíděl, aby moje radost byla ve vás

a vaše radost aby byla plná.

(Ježíšova slova v Janově evangeliu)

MISIJNÍ ODBOR KOSTNICKÉ JEDNOTY TAKÉ LETOS ZVE NA SEMINÁŘ PASTORACE DO LITOMĚŘICKÉHO BETHELU

ve dnech 14. – 17. dubna 2010

Naše osvědčené švýcarské lektorky

Heidi Schenker a Anita Zürer

zvolily námět letošního vyučování

BÝT SVOBODNÝ – ZRALÝ – SLYŠÍCÍ HLAS PASTÝŘE

Anglická misionářka **Rosie Gawthorne** završí seminář v sobotu vyučováním o vítězné církvi poslední doby dle **Zjevení 3, 21**

Podákovanie

Chcel by som aj touto formou úprimne podakovať Občianskemu združeniu RODINA za finančný príspevok, ktorý sme dostali na tábor seniorov 2009.

Veľmi si to ceníme, pretože hodnota iných sponzorských darov sa výrazne znížila. Použili sme ich na čiastočnú úhradu pobytu kazateľov a niektorých sociálne slabších účastníkov stretnutia, pretože ich dôchodky sú najslabšie vinou komunistického režimu. Naše seniorské stretnutia majú charakter konferencie pre duchovné povzbudenie seniorov, pretože duchovná časť pobytu je veľmi obohacujúca, prostredníctvom služby vzácných kazateľov, ale aj povzbudzujúcich osobných svedeckiev a piesní chvály.

Pobyt v našom biblickom domove umožňuje vzácné stretnutia bratov a sestier v Pánovi v jeseni života, ktoré by sa iným spôsobom zriedkavo mohli naplniť. Každoročne sa počet účastníkov pohybuje okolo 70.

Chceme vás preto, aj touto formou povzbudiť k poskytnutiu 2 % z daní pre OZ Rodina, aby sme mali pomoc pre našich seniorov aj v budúcich rokoch. Za všetkých vyslovujeme úprimnú vdaku.

Za táborovú radu
Vasil Vološčuk



DARUJTE 2 % „RODINE BJB“!

A j v tomto roku zákon o daňach z príjmu umožňuje občanom a aj právnickým osobám podieľať sa na rozhodovaní o použití časti z odvedených daní. Ponúkame vám možnosť poskytnúť tento rok 2 % z vašich zaplatených daní za rok 2009 o.z. Rodina, ktoré bolo ako jediné občianske združenie založené našou cirkvou BJB v SR.

Môžeme povedať, že poukázaním 2 % pre o.z. Rodina pomáhate sebe, svojim blížnym a tým, ktorí pomoc najviac potrebujú v „rodine BJB“. Dôležité je podotknúť, že takto získané peniaze sa znova vračajú k vám. Dovoľte nám preto veľmi pekne podakovať všetkým, ktorí nás v minulých rokoch podporili a aj vďaka ich podpore sme mohli v uplynulých dvoch rokoch pomôcť mnohým v našej cirkvi.

V roku 2008 sme podporili zbohy Revúcka Lehota, Bratislava I a Banská Bystrica sumou 12 135 Sk. Do ZSS Samaritán – Tekovské Lužany sme prispeli sumou 13 850 Sk na kúpu podlahy. Do Popradu sme poslali 10 000 Sk na tábor pre deti z rodín, kde trpí jeden alebo obaja rodičia závislosťou od alkoholu.

V minulom roku 2009, vzhľadom na celkovú zhoršenú finančnú situáciu v našich krajinách, sme sa snažili pomôcť tým, ktorí pomoc najviac potrebovali. Na našu výzvu o finančnú pomoc sme hneď reagovali tým, ktorí nás o to požiadali. Pred Vianocami sme prispeli rodinám v zboroch (Chvojnica, Bratislava I, Vavrišovo, Klenovec, Komárno a Nesvady) v celkovej sume 700 Eur. V septembri sme prispeli na tábor seniorov sumou 600 Eur.

Aj v roku 2010 by sme s Božou pomocou radi pokračovali v tejto práci. Pomáhať seniorom, slabším, vdovám a sirotáym, presne tak, ako nám to káže náš Pán. Avšak bez va-



šej pomoci je to nemožné. Preto vás veľmi pekne prosíme, aby ste nám pomáhali uskutočňovať evanjelium v praxi.

Už teraz vám vopred ďakujeme.

Naše údaje: OZ RODINA

IČO: 30842956

Právna forma: občianske združenie
Obchodné meno, názov: RODINA

Sídlo: Poštová 57,
900 27 Bernolákovo

Postup krokov na poukáza-nie 2 % dane z príjmov:

1. Požiadajte zamestnávateľa, aby Vám vystavil a vyplnil tlačivo **Po-tvrdenie o zaplatení dane za rok 2009**.

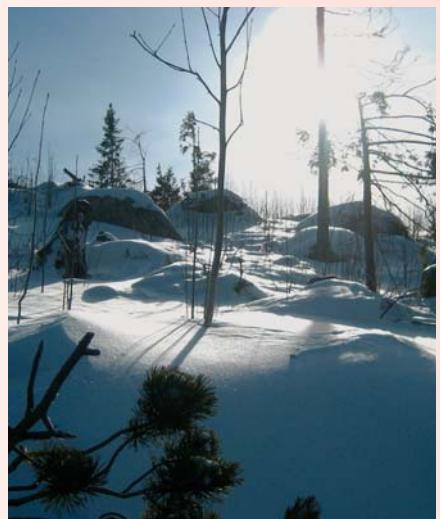
2. Z tohto potvrdenia viete zistiť dátum zaplatenia dane a vypočítať 2 % z vašej zaplatenej dane. Táto suma však musí byť minimálne 3,32 Eur.

3. Vypíšte svoje údaje do **Vyhľa-senia** spolu so sumou, ktorá predstavuje 2 % zo zaplatenej dane.

4. Obe tieto tlačívá, teda **vyhlá-senie** spolu s **potvrdením**, doručte (poštou alebo osobne) do 30. 4. 2010 na **daňový úrad podľa vášho bydliska**.

Ak ste fyzická osoba, ktorá sama podáva daňové priznanie, nie je po-trebné vypisovať tlačivo Vyhlásenie, všetky údaje vpisujete priamo do tlačiva daňového priznania.

Tomáš Kriška,
Jana Makovíniová,
Diakonia BJB v SR – Rodina o. z.



Venujte 2 % pre Chatu Račkova



Ked sa pozérám na uplynulý rok v Račkovej, hoci neboli jednoduchý, mám v srdci vdľačnosť. V jednej piesni v našich spevňíkoch spievame: „Sečti dary, ktoré Pán Ti dal, sečti dary, ktoré už jsi vzal, sečti dary, v nichž ti požehnal, a v tvém srdci musí zaznět písni chval.“ Vďaka Božej milosti sme mohli uskutočniť rozsiahlu rekonštrukciu prízemia v celkovej sume 120 000 Eur a poslúžili sme vyše 1900 hostom, ktorí mohli načerpať telesné aj duchovné sily.

Dakujem vám všetkým, ktorí ste využili naše služby, vám, ktorí sa za nás modlite, aj vám, ktorí ste nás podporili finančne. V minulom roku naša organizácia IN Network Slovakia, n. o. (ktorá v súčasnosti spravuje aj Račkovu) prijala v rámci 2 % dane z príjmov sumu 5 151,65 Eur.

V prvom rade sa však tešíme zo svedectiev ľudí, ktorých životy boli zachránené pre večnosť cez aktivity na Chate Račkova:

Volám sa Pavol Oláh, ale všetci mi hovoria Čelo.

Mám dvadsať päť rokov a vyrastal som v nekresťanskej rodine. Môj otec bol alkoholik. Žili sme vo veľmi chudobných podmienkach a veľakrát sme nemali ani čo jest. Môj otec často bil moju mamu a ja som sa jej ako malý chlapec snažil pomôcť a ochrániť ju. Ale bil aj mňa, hoci som bol len malé dieťa. Keď som mal šesť rokov, moji rodičia sa rozvedli. Neskôr sa mama znova vydala. Žiaľ, aj jej druhý manžel bol alkoholik, ale aspoň nás nebil taký ako môj otec. Ako týnedžér som tiež začal piť a užívať drogy. Hral som v jednej „punkovej“ kapely. Neskôr som sa dostal do zamestnania, kde som mal možnosť kradnúť, a tak som mal aj relatívne dosť peňazí.

V lete 2008 som sa zúčastnil tábora v Račkovej doline. Bol som neveriaci a pred táborom som nikdy nerozmýšľal o Ježišovi alebo o možnosti stať sa kresťanom. Nemal som na to dôvod. Nemyslel som si, že potrebujem Boha. Viera v Neho je len pre slabých ľudí. Síce som vždy tušil, že asi existuje niečo silnejšie ako my, ale nikdy som to nenazýval Bohom. Na tento svoj prvy tábor som šiel s množstvom otázok ohľadne mojej existencie, stvorenia, ako aj zmyslu môjho života. Na mnohé

zo svojich otázok som tam dostať odpoved. Tiež bolo pre mňa veľmi zaujímavé vidieť spolu tak veľa mladých ľudí, ktorí veria v Boha a milujú ľudí okolo seba. To ma viedlo k uvažovaniu o Bohu a o tom, kto môže v neho uveriť. Teraz vidím, že bez Boha som bezmocný a stratený a že Ho vo svojom živote zúfalo potrebujem. Pobyt na tábore ma skutočne zmenil k lepšiemu a Boh sa tam dotkol môjho života. Neskôr som prijal Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa. Odišiel som zo zamestnania a zanechal som hriešny spôsob života. O niekoľko mesiacov neskôr som sa dal pokrstiť a pripojil som sa k miestnemu spoločenstvu veriacich vo Velkom Krtíši. Toto leto som sa vrátil do Račkovej znova a už ako veriaci som sa zúčastnil ďalšieho tábora. Bolo to úžasné byť súčasťou tímu, ktorý prináša zvest lásky a nádeje, a nielen byť pozorovateľom. Mal som tiež jedinečnú príležitosť podeliť sa so svojím svedectvom s ostatnými účastníkmi a povedať im, ako Pán Ježiš zmenil môj život. Vďaku Mu bud' za to.

Chceme sa uchádzať o vašu modlitebnú a finančnú podporu aj nadalej.

Prosíme, oslovte známych aj firmy okolo seba a poprose ich, aby darovali 2 % zo zaplatenej dane na podporu Račkovej. Je to pre nás vzácna pomoc. Príslušné tlačivá nájdete v tomto čísle Rozsievača, prípadne na našej webovke www.innetwork.sk.
Srdiečne ďakujeme!

„Nech spočinie na vás požehnanie Hospodinovo.“
Žalm 129, 8



Druhý príchod Pána Ježiša Kríšta je blízko!

Je čas spojiť sily a vytvoriť siet' dobrovoľníkov zo všetkých kútov Slovenska!
Je čas zintenzívniť službu ľuďom v mestách a dedinách, aby aspoň niekto boli zachránení pre večnosť! (1Kor 9,22).

Staň sa dobrovoľníkom v misijnej práci BJB na Slovensku!

Nevadi, že nemáš skúsenosť.
Hlavne, že máš srdce horiace pre Krista!

Meno a priezvisko:

Mesto alebo obec:

Telefón:

Email:

Prijímateľ záväzok na kalendárny rok 2010

- Modliť sa za misiu BJB v SR minimálne 2x za týždeň
- Robiť následnú prácu vo vzdialenosťi do km od miesta bydliska
- Služiť ako člen tímu mestám a obciam vo vzdialosti do km od miesta bydliska v rozsahu:

..... poobedí počas týždňa za rok

..... dni počas týždňa za rok

..... vikendov za rok

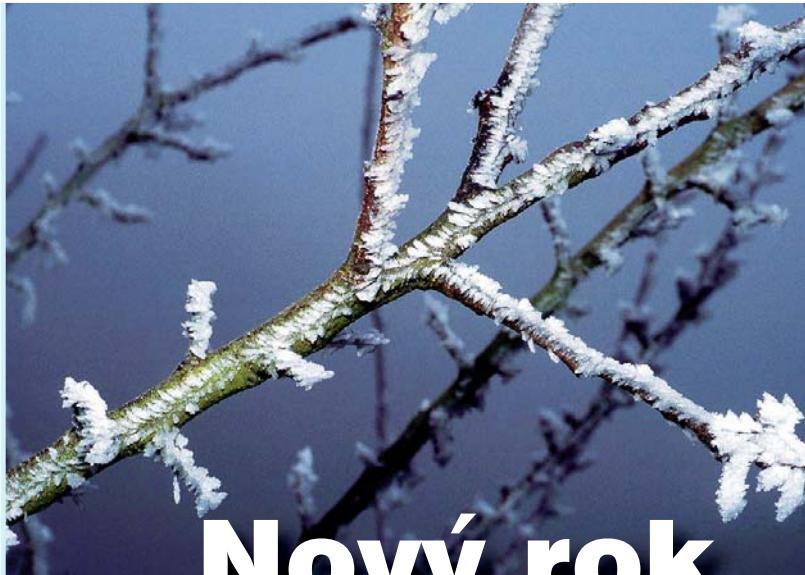
..... týždňov za rok

..... mesiacov za rok

Zabezpečenie finančného krytie dobrovoľníckeho záväzku je vitané,
ale nie je podmienkou!

Vyplnený formulár pošli na adresu BJB v SR, Súťovská 2,
821 05 Bratislava, alebo ho vypĺň na webe: www.baptist.sk.





Nový rok

Den s nocí se střídá,
jaro s létem,
podzim se zimou,
květ s ovocem,
děšť se sluncem,
dětství s mládím,
mládí se stářím,
zdraví s nemocí,
nemoc se zdravím,
život se smrtí,
smrt s životem.

Všechno je v proměnách,
vše je jeden velký koloběh,
všechno čeká na svůj čas,
nic nevybočí ze své dráhy.
Kdože to všechno zastaví?

Jednou všechno zmlkne.

A léta běží.

Kdo se nemění, je Bůh,
Stvořitel toho, co podléhá změnám.
Nebe a země pominou,
ale slovo Boha našeho zůstává
navěky.

Vlastimil Pospíšil

Za fotografie
publikované v tomto
čísle pekne díkujeme.
Ich autormi sú:
R. Bohuslav,
J. Hrivňáková, L. Kešjar,
V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.





ZRNKO

Dětská příloha časopisu

Rozsévač
Rozsievac̄

ročník 8



Ti-Fam - dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Z materiálov Detskej misie upravila Miriam Kešjarová)

Príbeh, ktorý vám chceme v tomto roku vyzprávať, sa odohral na ostrove Haiti. Táto hornatá krajina sa rozprestiera v západnej časti Veľkých Antil v Karibskom mori. Je to ostrov ležiaci južne od Kuby a je to jediná republika černochov na západnej pologuli.

Pred niekolkými dňami postihlo tento ostrov ničivé zemetrasenie a statisíce ľudí zahynuli. Kto vie, kolko z obetí nešťastia poznali skutočného Spasiteľa? Možno boli medzi nimi i deti, ako naša hlavná hrdinka Ti-Fam - dcéra miestneho šamana a vodcu sekty voodoo. V jednotlivých častiach príbehu sa dozviete zaujímavosti o živote na ostrove, ale i o tom, ako Pán Boh môže vyslobodiť človeka zo strachu a povier.

Nad horami Haiti svitalo a ospalá Ti-Fam si práve zvinula tenkú rohožku z banánového lístia, ktorá jej slúžila ako posteľ. Vyniesla ju von na slnko a oprela o mûr hlinenej chatrče.

„Ti-Fam!“ zavolala na ňu mama. „Musíme vykopať zvyšok sladkých ze-

miakov, aby sme ich odniesli zajtra na trh. Chod' odrezať banánové listy na vystlanie košov.“ Ti-Fam si spomenuла na mamin slub: Ak zarobia dostať peňazí z predaja sladkých zemiakov, mohla by mať nové šaty! Schytila veľký nôž a utekala k banánovníkom.

„Ti-Fam,“ oslovil ju tichý hlas. Po chodníku k nej prichádzalo dievča v rovnakom veku. Bola to Mária. Dievčatá sa chvíľu spolu zhovárali. Mária zrazu povedala: „Už si nebudeme viac kupovať voodoo talizmany. Teraz sme kresťania. Dôverujeme Pánovi Ježišovi, že sa o nás postará tak, ako to povedal misionár Viktor.“

Ti-Fam prekvapene zhikla. Chytila svoj cesnakový amulet, ktorý jej visel na krku. „Potom vám možno zhorí dom! Alebo ochoriete! Mária, neboj sa? Otec na vás pošle kliatbu!“

Mária sa usmiala. „Ježiš je silnejší ako voodoo tvvojho otca.“

Po ceste domov Ti-Fam premýšľala o Máriiných slovách. Pri dome zbadala svojho otca, ako ide ku chrámu bohov. Vyzeral strašidelnne v červenej košeli a so šatkou na hlave. Ti-Fam sa striasla. Aké kúzla bude dnes robiť? Bude zaklínatiť zlých duchov, aby ublížili Máriinej rodine, pretože sú kresťania? „Tak už pod,“ prerušil myšlienky Ti-Fam mamin hlas, „ideme na trh.“

Ked' prišli na trhovisko, Ti-Fam s mamou zastali pred veľkým mužom, ktorý obchodoval so sladkými zemiakmi. Pani Orestilová pred neho položila kôš. Muž odhrnul z koša banánové listy a pozore si prezeral sladké zemiaky. Zrazu ich vysypal na zem.

„Aha! Mysleli ste si, že ma môžete oklamati!“ rozkričal sa. „Červíky, samé červíky! Dám vám za to 35 centov.“

Pani Orestilová bezradne rozhodila ruky, zobraťa peniaze a zdvihla kôš Ti-Fam, ktorý bol stále plný. Odvedla dcéru do prázdnego kúta trhoviska a položila plný kôš na zem vedľa nej. „Sed' tu. Pôjdem kúpiť fazuľu a cukor. Potom sa uvidí, čo urobíme so zvyšnými zemiakmi.“ Ti-Fam si sadla vedľa košov. „Sú tie zemiaky na predaj?“ opýtal

sa jej zrazu ktosi. „A-áno,“

Ti-Fam zbadala usmievajúceho sa muža. „Kolko stoja?“ „Jeden dolár a dvadsať päť centov,“ vyrazila zo seba. „To je príliš veľa,“ smial sa muž pobavene, „ale potrebujem ich pre babičku Holdeemanovú.“ Ti-Fam sa postavila. „A-ale ja som ľažko pracovala a niesla som ich dlhú cestu. Cena je 40 centov.“ „V poriadku,“ usmial sa muž znova, „tu je 40 centov.“ Ti-Fam sa neveriacky pozrela na peniaze vo svojich rukách. Bude to stačiť na šaty? Zovrela peniaze v dlani a radostne sa usmiala.

Dostane Ti-Fam nové šaty?
Kto bol neznámy kupujúci?
Odpovede na tieto otázky sa dozviete v ďalšom čísle Zrnka.



SMS
pro Tebe
a Tvou
modlitbu
v tomto
měsíci

Velké osobnosti

Albert Schweitzer

(Převzato z časopisu Kroky)

Narozen: 14. 1. 1875 / Zemřel: 4. 9. 1965

- francouzský teolog, filosof, varhaník a lékař,
- nositel Nobelovy ceny míru z roku 1952,
- zakladatel nemocnice v africké Lambaréně.

Einstein o něm řekl:

„Schweitzer je velký tím, jak bojuje s bezcitností a chladem všude, kde vidí pro člověka sebemenší naději.“

Albert Schweitzer se narodil do rodiny evangelického faráře. Po maturitě vystudoval teologii a filosofii. Věnoval se hře na varhany - koncertoval (hlavně dílo J. S. Bacha). Ve 30 letech začal studovat medicínu, po dokončení studií se oženil a se ženou odjeli do Afriky. Tam pracoval jako lékař a založil nemocnice. Mezi světovými válkami pořádal koncerty a přednášky po Evropě (také v Praze), které pomohly financovat jeho projekty.

Napsal knihy Dopisy z Lambaréné nebo Nauka úcty k životu, kde vyzývá k tomu, abychom ke každému projevu života měli stejnou úctu jako ke svému životu. Ukazuje, že život je hodnota, kterou je dobré uchovávat, podporovat a pečovat o něj a zlé je ničit jej a omezovat.

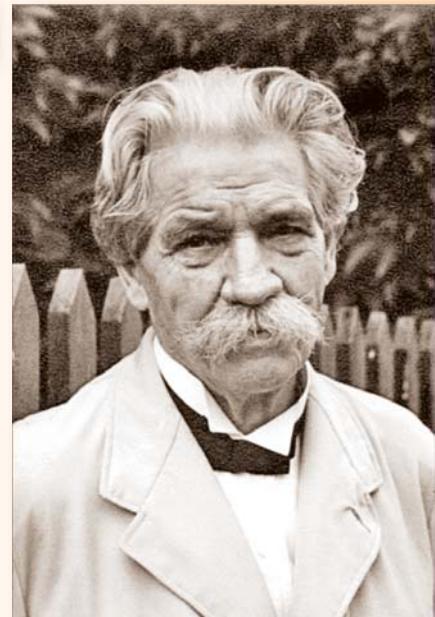
Člověk je Stvořiteli zodpovědný za svěřenou Zemi se vším životem na ní. Proto jeho posláním není stát se vládcem, ale správcem.

Schweitzer svým životem ukazuje, jak a v čem můžeme změnit a zlepšit naše vztahy k sobě, k jiným lidem, k přírodě a k Bohu.



Albert Schweitzer řekl:

„Otevřte oči a hledejte, kde nějaký člověk potřebuje trochu času, trochu účasti, trochu společnosti, trochu péče. Je to možná někdo osamělý, zahořklý, nemocný, nešikovný, pro koho můžeš něčím být. Je to možná stařec nebo dítě. Nenech se zastrašit, když musíš čekat nebo experimentovat. Bud připraven i na zklamání. Ukaž se lidem jako člověk.“



Úkoly pro šikovné děti:

1. Albert Schweitzer a Albert Einstein získali Nobelovu cenu:

- a/ ve stejném oboru (za mír)
- b/ v různých oborech
(za mír a za fyziku)

2. Biosféra je:

- a/ vše živé na planetě Zemi
- b/ vše neživé na Zemi

3. V kterém africkém státě se nachází Lambaréné?

Odpovědi na otázky čekáme do konce února na adresu redakce Rozsívače nebo na:

rozsievac@baptist.sk.

Nejrychlejší z Vás získají pěknou odměnu.

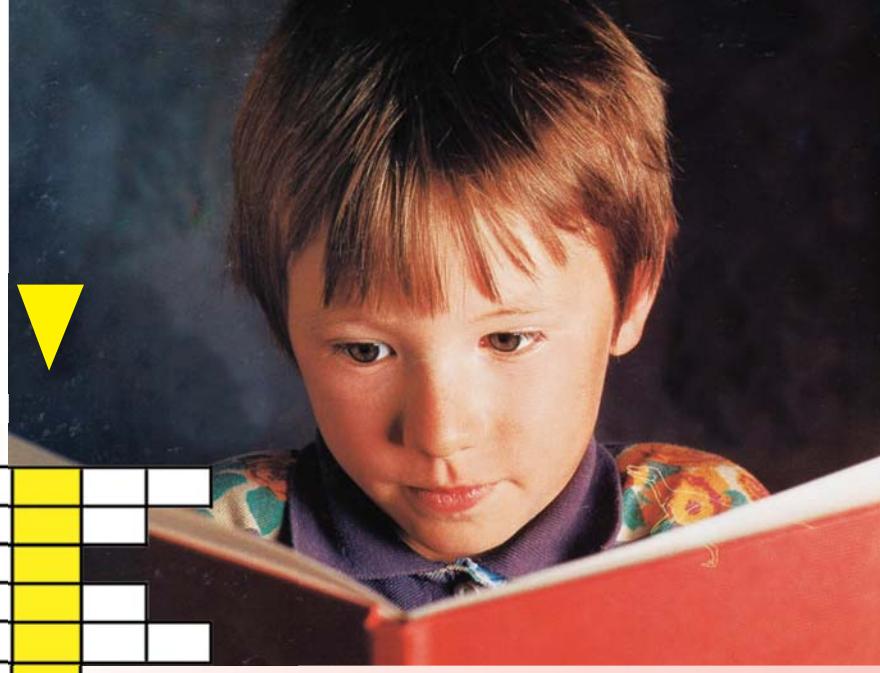
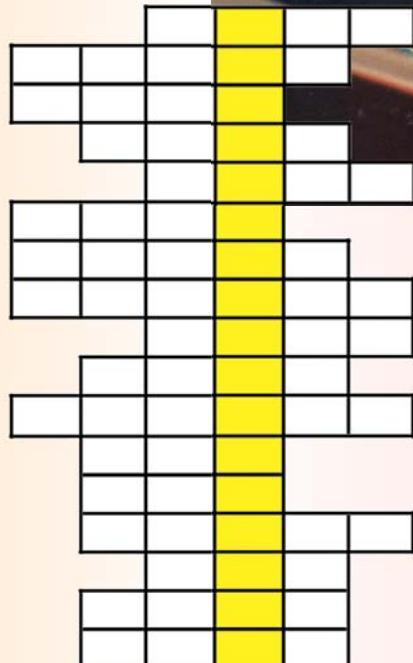
ÚKOLY

Tajnička

(Pripravila V. Šalingová)

V tajničke sa dozvieš dôležitú pravdu.

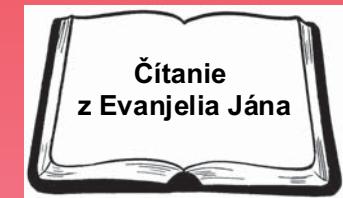
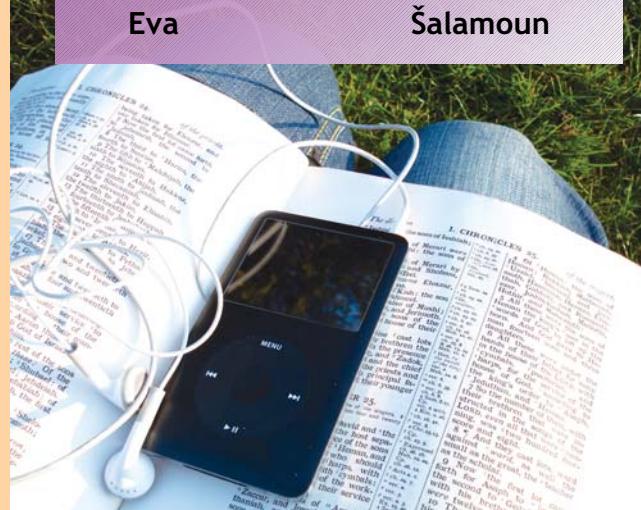
1. veľký človek
2. brat Ezava
3. slama uložená na kopu
4. bez ponožiek
5. zastav, stoj
6. topánky
7. rozprávaj
8. div
9. strom
10. napísaná myšlienka
11. deň po sobote
12. žltý prášok v kvete
13. strážne zviera
14. dokončí varenie
15. opak noci
16. mamina sestra
17. prvý muž



Víš, ke komu patrí?

Spoj příbuzenské
nebo manželské dvojice.

David	Dalida
Ezau	Jezábel
Abraham	Jákob
Zefora	Sára
Achab	Mojžíš
Samson	Adam
Eva	Šalamoun



1. deň: Ján 1, 1 – 12
2. deň: Ján 1, 19 – 29
3. deň: Ján 1, 30 – 34
4. deň: Ján 1, 35 – 42
5. deň: Ján 1, 43 – 51
6. deň: Ján 2, 1 – 12
7. deň: Ján 2, 13 – 22
8. deň: Ján 3, 1 – 7
9. deň: Ján 3, 14 – 21
10. deň: Ján 4, 1 – 10
11. deň: Ján 4, 11 – 26
12. deň: Ján 4, 43 – 54
13. deň: Ján 5, 1 – 9
14. deň: Ján 6, 1 – 13
15. deň: Ján 6, 16 – 24
16. deň: Ján 9, 1 – 12
17. deň: Ján 10, 1 – 13
18. deň: Ján 10, 14 – 18; 27 – 30
19. deň: Ján 11, 1 – 6; 14 – 19
20. deň: Ján 11, 20 – 31
21. deň: Ján 11, 32 – 44
22. deň: Ján 12, 1 – 8
23. deň: Ján 12, 12 – 19
24. deň: Ján 13, 1 – 17
25. deň: Ján 13, 21 – 30
26. deň: Ján 13, 31 – 38
27. deň: Ján 14, 1 – 9
28. deň: Ján 14, 21 – 27
29. deň: Ján 15, 1 – 12
30. deň: Ján 15, 13 – 17

Nezabúdaj
na pravidelné čítanie Biblie!
Pomôcka na denné čítanie - záložka, ktorú si
môžeš vystrihnúť a vložiť do Biblie.

Čriecky z besiedky...

„Pani učitelka, mám otázku,“ hlási sa malá Magdalénka.
Pani učitelka sa na ňu prívetivo usmeje. „Nech sa páči, pýtaj sa.“
„My sме katolíci, alebo anjelíci?“
(Dievčatko malo na mysli slovo „evanjelíci,“ pozn. redaktora)

Pani učitelka v besiedke rozpráva o Mojžišovi.

Pýta sa: „Kto vládol v Egypte?“

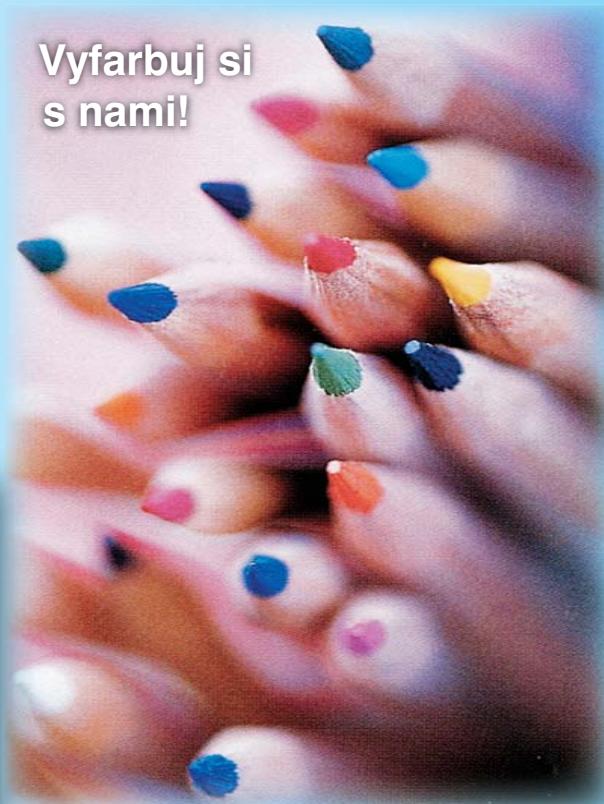
Deti mlčia. Pani učitelka sa im snaží napovedať: „Fa..., fa...“
„Farár!“ nadšene vykríkne Naomi.

Milé deti, milí učitelia, ak máte veselé, ale i vážne príbehy z vašej besiedky, napíšte nám. Môžete priložiť aj foto z vašej besiedky. Radi o vás napíšeme!

Redakcia



**Vyfarbuj si
s nami!**



Ktorú cestu si vyberieš?

